

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 13.03.2006. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић,**
- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић, те Наташа Кандић,**
- **Опт. Медић Слободан.**

Шта је са браниоцем?

За адв. Перковић Мирослава јавља се адв. Јеврић Зоран и обавештава суд да ће га он бранити на данашњем суђењу.

Јел то није спорно, јел договорено? За цело данашње суђење или ће да дође? У току целог? Хвала.

- **Опт. Петрашевић Пера и његов бранилац адв. Левајац Зоран,**
- **Опт. Медић Александар и његов бранилац адв. Фајфрић Жељко,**
- **Опт. Вуков Александар и његов бранилац адв. Левајац Зоран и**
- **Опт. Медић Бранислав са адв. Јеврић Зораном.**

Што се тиче сведока за данас смо позвали сведоке Вученовић Бранислава и Галијаш Игора. Јел су дошли? Добро, хвала.

Значи, сви су ту присутни, имамо услове да држимо данашњи главни претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес **ОДРЖИ.**

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Само нешто да вам кажем у публици. Ја сам обавештена задњи пут кад смо имали суђење да је било неких проблема на крају те радне недеље и на крају дана. Обезбеђење ме је накнадно обавестило да је било неких проблема вербалног карактера. Ја ћу замолити све оне који су у публици да се тако нешто више не понавља без обзира од кога је, коме упућено овде у току суђења и у судници у згради суда никакве увреде или било какви слични искази нису дозвољени. Уколико неко не може да прати суђење из било којих разлога, уколико му не одговара шта се овде дешава, ја ћу замолити да изађе и нека се обавести онда из средстава јавног информисања који прилично то преносе, али, значи нећу дозволити било какво ремећење поступка и било какве увреде било коме да су упућене. Таква особа ће одмах бити удаљена, а мени ће обезбеђење пренети уколико се тако нешто деси. То да знате од данас па до краја претреса да се тако нешто неће толерисати.

То је што се тиче неких основних предуслова за нормалан рад.

Као што знамо до сада је више пута било предложено да се као прво овде пуномоћник оштећених Наташа Кандић саслуша у својству сведока и да, наравно, самим тим њено својство као пуномоћник оштећених не би даље била у току поступка. Суд је о томе одлучивао и решио да се Наташа Кандић не саслушава у својству сведока и да и даље остане у својству пуномоћника.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог бранилаца оптужених да се у својству сведока у овом кривичном поступку саслуша Наташа Кандић.

То је први предлог био. Такође ви сте предложили, браниоци су предложили да се издвоји касета која је здружена у списима предмета. Суд је и о овом предлогу одлучивао и такође је донео решење да се одбије овај предлог.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог бранилаца оптужених да се из списка предмета издвоји ВХС касета са снимцима догађаја.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

И молим вас да доведете Вученовић Бранислава.

Сви оптужени су прегледани и по извештају су способни да присуствују данашњем суђењу. Јел се тако и осећате, да вас не прозивам сада појединачно? По налазу лекара ви сте спремни за овај дан суђења. У реду. Хвала.

Ја ћу замолити режију, кажу ми да не раде монитори и ја немам снимак, па ако је могуће да нам укључите да би пратили сви суђење. Ако можете нешто да предузмете да се укључе пошто немамо, ни веће нема, да ја немам. Јел код вас сад ОК. Браниоци јел имате? Ја исто немам, па ћу замолти да се погледа шта се дешава.

Сведок ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Вученовић Бранислав?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само молим вас пошто намештамо мониторе. Мени и даље не ради. Не знам како је код вас. Ништа јел тако? Ја ћу замолити да дође неко из режије ко је стручан па да мало нам овде помогне пре него што кренемо са суђењем. Да ли нам је у реду сада? Јел сви сада имамо на мониторима слике? Све је у реду? Значи, може да почне. Добро.

Још једном добар дан. Ви сте позвани данас на главни претрес да будете саслушани као сведок. То Вам је познато, јел тако? Пре него што кренемо.

Сведок Вученовић Бранислав, са личним подацима.

Узећемо Ваше личне податке па ћемо после тога ићи даље редом.

Име Вашег оца?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Драгомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Драгомира. Шта сте по занимању? Шта радите?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Строја бравар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Строја бравар?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Радим у обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Запослен у обезбеђењу чега?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Штит се зове фирма из Новог Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нека приватна фирма, јел тако? Приватна фирма Штит?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Новог Сада? Реците ми колико сте стари, кад сте рођени?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: 39 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стар 39 година. Са пребивалиштем на адреси? Где живите?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Гложан, Партизанска 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са овде присутним окривљенима нисте у сродству?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Нисам у сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у завади?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у завади? Добро. Пре него што дате Ваш исказ ја имам обавезу да Вас поучим да сте дужни пред судом да говорите истину, пошто лажно сведочење представља кривично дело за које се такође кривично одговара. Дужни сте да одговарате на сва питања суда, истинито да одговарате сем оних који би евентуално Вас или Вама блиског сродника изложили тешкој срамоти, материјалној штети или кривичном гођењу. Значи, само у тим случајевима нисте дужни да одговарате. Све остало морате да изнесете што Вас суд пита и то мора бити истинито. Такође сте дужни и да положите заклетву. Пошто видим у истрази не видим да сте положили заклетву, текст заклетве се налази испред Вас и ја ћу Вас сада замолити да прочитате заклетву.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ова или ова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан..., ја сам не знам шта Вам је ту, има и латиница и ћирилица па сад Ви изаберите шта Вам је згодније.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Упозорен, поучен, положио заклетву, па изјави:

Добро, Ви се вероватно сећате, пошто сте већ дали исказ, први пут сте дали пред органима Управи за борбу против организованог криминала, јел тако? То је било 02.06.2005. године, ту сте дали исказ који је био нешто краћи и дали сте такође пред истражним судијом, то је било 15.06.2005. године. Сећате се шта сте тамо рекли?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па отприлике сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел остајете при ономе што сте тамо изјавили?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

У свему при исказу који је дао у претходном поступку, с тим што објашњава?

Пошто сте тада били испитани само у присуству истражног судије и није била јавност ту, данас смо сви овде и окривљени и браниоци и пуномоћници и тужилац, значи сви смо присутни, па ћете Ви Ваш исказ нама овде поновити, односно рећићете шта знате оно што Вас будемо питали. Ви знате у вези чега смо Вас позвали као сведока, јел тако?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нам сада реците отприлике неким редоследом, да кажем од почетка где сте радили, када сте радили, када сте се запослили у Нафтној индустрији, шта сте тамо радили и цео тај ток?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Запослио сам се од самог почетка 15.06.1992. Од самог оснивања било је нас 15. Били смо радници обезбеђења Нафтне индустрије Крајина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас 15 укупно је било?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, прво смо били интерно обезбеђење које је било унутра у кругу, заправо, прво смо били на неким чешљевима који су били ван, тек смо после прешли у Ђелетовце, не знам тачно датум јер се не сећам. Тад смо чували тај круг. Негде, да ли на крају '92. или почетком '93 била је погранична полиција која је чувала линију ван то је била граница са Хрватском једно 28 км и они су били нападнути и погинуо им је један војник и они су напустили линију, е тад смо ми преузели линију. Било нас је негде око 70.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У том моменту кад је тек оформљено, кад вас је било 15, ко је још био овде од присутних, евентуално од окривљених са вама?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Од присутних само командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Медић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је формирао уопште то обезбеђење тих првих 15 да кажем?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па Нафтна индустрија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нека особа одређена, да ли Ви знате ко је то формирао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим Горан Хацић да је председник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био шеф тог обезбеђења у том моменту?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Од почетка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тог првог?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Медић Слободан, а ја сам био као његов заменик, водио сам папирологију и плате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда то прераста у већу, да кажем, ту организацију?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, не знам тачно кад смо преузели границу. Било нас је 70, после тога смо до 200 војника је постојало, то обезбеђење и тад смо били постали признати као батаљон војске Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците ово кад се ви тек формирате, ви радите у тој Нафтној индустрији, већ радите, а шта сте радили пре него што је формирано то обезбеђење?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви лично?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Где сам био запослен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: У полицији Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из полиције Ви долазите овде у обезбеђење Нафтне индустрије, јел тако?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас је позвао, како је дошло до тога да дођете да радите ту?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Позвао ме је Медић Слободан пошто ми смо из једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је рекао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па да ће да почне да ради Нафтна индустрија Крајине и да ће бити посла за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако сте Ви прешли?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то прешли у Нафтну индустрију како сте се запослили? Приликом запослења јел сте дали неку радну књижицу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта све?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Радну књижицу, нормално, чак имам и решење. Тако је имао сваки радник и до краја је тако имао сваки радник и кад смо били нас 400 сваки радник је имао решење од Нафтне индустрије Крајине, ево имам ту могу да вам покажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Решење о заснивању радног односа?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да. Ја сам имао решење, референт набавке пошто сам касније био шеф кухиње и благајне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И свако је добио такво решење?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Свако. Пошто сам ја то лично делио знам сигурно да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И предали сте радну књижицу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, све имам уписано, радни стаж у радној књижици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још нешто том приликом потписивали када сте се запослили? Добили сте то решење и радну књижицу сте предали, да ли сте још неки акт, било шта добили, потписали, нешто слично, било какав документ?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не. Једино се сећам, нпр. кад смо били то да сам носио пошто су људи били већином су то били људи из Хрватске, неки су потпадали под Секретаријат народне одбране Вуковар а други Срекретаријат у Мирковцима, па сам морао да носим те папире ко где ради да га не би звали у резерву војске Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки картон који се водио по запосленима, са његовим личним подацима, евентуално кретање у служби?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Постојао је персонални лист који није ношен у ову Нафтну индустрију Крајине. Лично сам то радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту је остајао, ту је он остао до краја?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да. Једино име, презиме, адреса становања је ношено, да каже, да не би били позвани у резерву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате где је то остало, та документација?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То би требао да зна директор Нафтне индустрије Крајине, не могу ја то да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то негде пренето, уништено, да ли знате шта је с тим било уопште?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То ја не знам. Могу да вам покажем моје решење ако хоћете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, показаћете нам није проблем. Можемо то ставити на документ камеру па да погледамо. Добро, оставите то па ћемо сви заједно да погледамо кад завршимо. Добро и сад сте рекли да у одређеном моменту постајете као јединица при?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, постајемо јединица на почетку која потпада под бригаду мислим Јаниовце тамо је била команда, то је село потпадало под ту бригаду војске Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када се то дешава, да ли знате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам тачно мада сам присуствовао томе лично ја и командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате које године? Која година у питању, да ли знате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да ли '92, '93, не могу тачно да знам. Не могу тачно да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се прво формирали као обезбеђење '92. године, кажете 15.06, јел тако, и тада нисте били при војсци, тада сте били само као обезбеђење колико сам схватила Нафтне индустрије? Тек касније Ви постајете та бригада, што кажете?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не бригада, ми смо батаљон, а бригада је којом ми подпадамо, мислим да се звао Ђоловић мајор, потпуковник, пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ви сте били батаљон, а као такав батаљон припадали сте овој бригади Јанковци?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, бригади Јанковци и корпусу војске Републике Српске Крајине у Вуковару, мислим да је тад био пуковник Сладојевић да се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, Сладојевић? А реците ми како се тада тај ваш батаљон звао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ми смо се ево као што пише овде звали обезбеђење МОС Ђелетовци, то МОС Ђелетовци значи Моторно отпремна станица из које се отпрема нафта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А када постајете батаљон да ли сте променили назив?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим ја сам носио папире, званичне те папире што сам носио, звало се обезбеђење Нафтне индустрије Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када добијате назив "Шкорпиони"?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу тачно тога да се сетим. Међутим, знам, пошто смо имали службене легитимације војске Републике Српске Крајине и то имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате и ту легитимацију? Добро, и то ћемо да погледамо. У реду можете нам припремити ту па ћемо да видимо и то. Да ли знате који је број војне поште био? Јел сте имали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Пише ту 9189/19 Ђелетовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта сте ми рекли када постајете "Шкорпиони"?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу тачно да се сетим, али, мени је ово издато 1996.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли се сећате отприлике, нема ту датум?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: 1995, 1994. не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је дао тај назив, одакле одједном тај сад назив?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: па то тачно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога да ли је постојао неки други назив?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажем обезбеђење Нафтне индустрије Крајине то је било званично. Ја знам које год сам папире носио било где водило се и у корпус кад сам носио водило се обезбеђење Нафтне индустрије Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је постојао неки незваничан назив?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Прије "Шкорпиона"?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато нешто одред Боца и тако случајно?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па добро то је писао на камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам причајте Ви не знам ја то.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажем, писало је на камиону ја не знам зашто је писало. Ја кажем знам оно што сам радио и што је било званично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам сем званично, знате како сви имамо званична имена па значи они се зову надимцима који су нам много упечатљиви од имена, тако Вас питам и за ово? Ви сте од самог оснивања до краја постојања, јел тако?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радили сте у почетку као заменик команданта и радили сте на доста одговорним местима у вези свих ових запошљавања и слично, значи, ствари су Вам доста познате, па зато Вас и питам да Ви причате о томе?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја кажем оно што знам што је званично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тај назив одред Боца, колико је дуго постојао да ли знате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажем то је само на камиону писало, ја нисам нигде упознат да сам носио папире и да је горе писало да је Боца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али кажем то незванично, сад причамо о оном незваничном како су се третирали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажем вам да не знам. Једино сам то видео на камиону да је писало да је Боца и на фасцикли је било да ли "Шкорпиони" или одред Боца, мада кажем све што у вези званичних је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви имали неке униформе, шта сте носили?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте, имали смо униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Имали смо три врсте ја мислим униформе. Имали смо црне, имали смо комбинезоне који се расклапају овако маскирне и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте те униформе имали од почетка рада ту у Нафтној индустрији или сад кад сте то постали батаљон?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Имали смо униформе и на почетку, морали смо имати униформе, неку одећу. Имали смо пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то кад сте постали батаљон, како сте ми то сад објаснили, јел сте добили неку врсту униформи?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Нисмо ми ништа добијали, ми смо све набављали преко Нафтне индустрије Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте набавили другу врсту униформе?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажем, имали смо ту црну, имали смо маскирне. Једне су се копчале дотле то се сећам и треће су биле скроз да се може раскопча кад човек буде рањен да се не мора цепати него се само раскопча.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А шта сте имали од оружја?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: па од оружја смо имали на почетку дуго наоружање аутоматске пушке, пушкомитраље и касније када смо постали јединица имали смо пиштоље, официри подофицири су имали пиштоље, могу и да кажем какве. Неко је имао ЦЗ 99, неко је имао 357 од 2,5 инча.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали шкорпионе?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, шкорпиони то обично поседују тенкисти, ми то нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није носио шкорпион?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу сад тачно да ли је неко имао свој, али мислим да није имао нико званично оно да је добио, пошто кажем то су носили тенкисти рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте добијали то оружје? Одакле је долазило?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: па оружје смо куповали преко Нафтне индустрије Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли одакле је долазило?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Оружје? Па ЦЗ и то мислим, не могу да знам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да знате, па зато Вас ја то сад питам поново?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да знам одакле је долазило оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Пушке аутоматске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам оружје питао Вас је истражни судија исто као што Вас ја сад питам?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Аутоматске пушке и то смо добијали од корпуса у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас и ја питам?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, мислим да ме питате где пиштоље смо набављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, фино сам Вас ја питала. Како сте, одакле сте оружје, нисам прецизирала коју врсту оружја? Значи, оружје одакле сте добијали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Оружје постоји кратке цеви, дуге цеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па све то заједно питам Вас одакле сте добијали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажем, ово смо куповали, то знам да је купито преко Нафтне индустрије Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то ово?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Кратко наоружање, а дуго наоружање смо добијали од мислим да се звао Вуковарски корпус, да ли 12. или 11. не знам тачно сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је то оружје доношено код вас у Ђелетовце? Како је доношено?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па мислим да је то довозио, сад тај чак је и умро, он је био за наоружање и то он је ишао у Вуковар по наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И донесе и где га стави, јел сте имали неки магацин или нешто?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Постојао је магацин за наоружање, постојао је магацин код мене за кухињу, постојала је кухиња, постојало је све. Свако је имао свој задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у том магацину је стајало оружје док се није вама делило, јел?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте. Како је долазио онај који је одлазио тај се раздуживао, онај који је долазио нов он се задуживао нормално као и свако у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте ви радили? Јел сте све време ту радили као, у ствари каква је Ваша улога?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па доста дуго сам радио као благајник, плате сам дизао, носио спискове у Мирковце и био сам шеф кухиње и набављач. Не мислим оно шеф кухиње да сам ја кувао, него кувари су кували а ја сам био који је био шеф задужен за кухињу, задужен за ресторан, задужен за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За набавку и то?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И референт набавке кажете да сте били, јел тако?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте, то имам решење. Могу воде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да не. Када се значи постали војни батаљон и када сте, да кажем, добили тај назив «Шкорпионе», шта се дешавало? Јел сте имали неке акције?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Акције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте одлазили на терен?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Одлазили смо на терен. Прво смо ишли да Личко Петрово село, аеродром «Жељава», сад не знам да ли је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате кад сте ишли тамо?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим отприлике да ли је било '94. али сећам се да је био 11. месец, или '93. или '94. али могуће да је '94. у једанаестом месецу аеродром тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је код Бихаћа, јел?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте и Ви ишли на тај терен?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, ја сам ишао на сваки терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем овог у Бихаћу, где сте још ишли?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: После тога смо ишли у Велику Кладушу, али не знам тачно кад. Мислим да смо били стационарани село се звало Подзвизд у школи у Подзвизду смо били стационарани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај трећи терен?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Трећи терен Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте ишли на сва три терена? Кад сте ишли на овај први терен у ком својству сте ви, јел сте имали тад неку функцију, шта сте радили, да кажем, шта је био Ваш посао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте и даље били заменик команданта?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када то престајете да будете?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па баш пред терен ја мислим, мада кажем да ја нисам оно био, водио сам папире и то. Мислим да је Вук тада био заменик, е сад нисам сигуран сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик чега?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад он то постоје да буде?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу тачно да кажем кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате у датуме, али причајте као догађај када је он дошао јел тада постао одмах, или после неког времена?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Није одмах. Био је командир извиђача и мислим и кад је постао заменик команданта он је био већином задужен за извиђаче и то за линију, већином минарања линије и тако и чувања линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су функције биле Вуков Александра? Шта је он све радио? Сад нам спомињете две приче, јел тако? Сад нам причате моментално две?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажем обезбеђење линије то је било његово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђење линије?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: На пример он никад мени није ништа могао да нареди нити ми је наређивао шта, али кажем, држао је линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то био неки вод, како се то звало?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, извиђачки вод. Било је 30 до 40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он био? Командир извиђачког вода?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: На почетку мислим, не оно на почетку шта ја знам, после 2-3 месеца кад је дошао не знам тачно кад је дошао био је постао командир извиђачког вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте такође да је био, сад сте то рекли и заменик команданта?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да. Касније је био заменик команданта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то касније?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажем, не могу тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел приликом првог терена, другог, трећег, можете ли нам одредити?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, од првог терена мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од првог терена је био заменик Медић Слободана?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, мислим да је тако. Међутим, кажем, он је и даље наставио цело време је он био само извиђачима, оно водио је извиђаче тако где је било најопасније.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми какву је то ваша јединица имала организацију? Јел имала неку организацију?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Мислите на систематизацију радних места?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, мислим?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па нормално као и свака војска има командант, кажем, ја сам био шеф кухиње и задужен за то. Неко је био задужен за оружје, други је био задужен за опрему.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била подељена на неке мале групације у смислу чета или нешто тако?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте, било је две чете, извиђачки вод, кухиња и радни вод.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командир те прве чете?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Командир прве чете, е сад ја не знам која је прва, а која друга, али мислим то није нешто ни битно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једне од те две?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Једне чете је био командир Медић Драган, заменик Ракић Зоран, друге је био Опачић Ђуро и заменик Гмитрић Петар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир извиђачког вода је био Вуков Александар?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Командир извиђачког вода је био Пантелић Душко ја мислим да се звао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад сте рекли Вуков да је био?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па Вуков је био на почетку, али после кад је Вуков био заменик команданта онда је овај био командир, мада је Вуков и даље био с њима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље је то радио без обзира што формално није вршио ту функцију командира?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, тачно. И даље је био задужен за линију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто више није био командир? Кажете у почетку је био а после није био? Зашто није био? Јел се нешто десило, јел неки разлог постојао?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Постојао је заменик команданта, али је и даље остао са извиђачима. Ја се не сећам да је он наређивао четама, уопште се у то није мешао или мени да дође да каже треба ово, треба оно, мени се у ствари по питању плата није мешао ни командант.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је он у ствари радио онда Вуков Александар?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажем био је задужен за линију, обезбеђења линије, ишао је нон стоп у контролу, минирање, постављање мина, у случају напада он је био први, извиђачи који су морали да иду сви су требали да бране, али они су били као нека специјална јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он то тако радио на сва три терена?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја не причам на терену, причам у Ђелетовцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на терену?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па на терену је он исто био са извиђачима колико ја знам на овом задњем терену. Није он био на сваком терену. Ја мислим кад смо били да ли у Кладуши или у Бихаћу на једном није био, он је остао у Ђелетовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на Трнову је био, то кажете сигурно?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: На Трнову је био да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај радни вод шта је он радио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Радни вод они су били задужени за изградњу касарне и тако дограђивање, зидање, сређивање околиша и тако, одржавање касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, радни вод да ли је он ишао на терен некада?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да није. Не знам. На први терен оно кад смо ишли да ли је ишао, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И још је била та кухиња и набавка са којом сте Ви били задужени?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем команданта, јел постојала нека команда, нека команда која је нешто радила?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим да није, увек смо имали ујутру јутарње информисање ко шта, али већином командант каже ти то, ти то, свако у своме ресору је радио свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је доносио одлуке, издавао наређења?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ко ће дати, нормално командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант? Приликом доношења тих одлука, да ли је још неко са њим, да кажем, већао, одлучивао или је само он доносио одлуке?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па у већини случајева он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у тој мањини случајева?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Кажем, за мој посао, на пример плате, ту командант се никада није мешао, једино што ми је рекао кад имамо право кад је ситуација била да је лошија да можемо да повећамо број војника. Он ми је тад само рекао да треба да запосли још неког од војника и ово и оно, а није ми се мешао на пример у папире које ја водим кад делим плате није ми се никад мешао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате значи, комплетно сад што причате причате о ситуацији у Ђелетовцима, јел тако? Сад кад сте на терену, пошто сте Ви на сва три терена, ко тамо издаје наређења, доноси одлуке?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па у већини, нормално командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли поред њега постоји нека команда која би одлучивала о нечем заједно с њим?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да постоји или?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам. У већини случајева је он нормално кад иде командант на терен командант и каже шта ће да радиш као и ја где сам био задужен, где сам био шеф нормално да му ја кажем шта ће да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, командант је доносио одлуке, теко сте сад рекли, све врсте одлука?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О не знам померањима, нападима, било шта друго? Да ли је неко друго, да ли је Вуков доносио пошто је он био његов заменик?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја не знам да ли у његовим, кажем, где је он ишао, нормално кад води извиђаче да је он главни који одговара. Е сад да је он доносио неке одлуке баш важне, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је неко уопште донео неку важну одлуку сем Медић Слободана?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је неко имао овлашћење од њега, од команданта да донесе и одлучи о нечему, евентуално кад он није ту?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам у којем смислу мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком смислу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ако је нешто безвезно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говоримо о безвезним стварима.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Сад да ли ћу да дам неком 10 паштета онда могу и ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, говоримо о важним одлукама у смислу померања, организације терена, било каквог озбиљног догађаја, напада, повлачења, броја људи који треба да иду негде? Значи, све битне олуке, не причамо о паштетима значи?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја не знам, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта мислите? Завршите реченицу пошто морате реченицу јер иде у транскрипт па не знамо шта сте рекли?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажем да не знам да ли је могао неко други да донесе одлуку важну, екстра важну одлуку, не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате да је неко некад донео неку одлуку без његовог знања?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Слабо не сећам се. Неку важну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Важну, говоримо о важним одлукама не говоримо томе да ли ћете изаћи испред куће или се вратити?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не, ако је нека важна одлука, али кажем ако је нешто сад од неког не великог значаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом доношења тих важних одлука, да ли знате да се некад с неким консултовао, рецимо са командиром чета или са неким командиром извиђачког вода? Да ли знате да ли је договорио састанак па ћемо сад да консултујемо се шта да радимо, хоћемо да идемо на терет, хоћемо напасти, хоћемо се повући? Да ли знате да је тако некад се десило?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не. Да ли ћу ићи на терен то је нормално он рекао морамо да идемо, а њему је неко вероватно издао наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он вама саопштавао те одлуке, рецимо иде се на терен? Како вам је саопштавао, јел Вама саопштавао лично Вама или неком?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Нормално да ми је саопштавао, морао би рећи 10, 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: само ми реците како?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па идемо на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јел Вас позове у канцеларију па каже?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па нормално, па каже Вам свако јутро није било јутра да ли субота, да ли недеља, свако јутро смо били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то ви?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја, из кухиње и командир чете, заменик командира чете, сви они који су официри и нормално, каже ми се ићи ћемо на терен, бићемо тамо 20 дана или 25 дана, мора се обезбедити толико конзерви, толико цигара, пошто где год смо ишли носили смо своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Своју храну?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да. Храну, воду, све. Морало ми се рећи нисам могао данас за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вам он тако нешто саопшти јел ви, не Ви лично, него ви ту присутни, да ли искоментаришете то? Да ли дајете неку примедбу, неки предлог у вези тог његовог што вам је саопштио или извршавате то?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: У војски нема пуно предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питамо, објасните нам, ми не знамо то.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Могу да питам где идемо, ништа друго. Није то ни он одлучио он сад идемо услед његове воље него је вероватно неко из корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мислите да ли је постојала икаква могућност да неко уради нешто важно, а да то не зна комадант на своју руку, својевољно, без његове наредбе?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је нешто урадио, нешто битно у вези самог вашег положаја, поступка неког, неке акције, да је донео самосталну неку одлуку, а да то није њему саопштено? Да ли се могло десити да он не сазна за то?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па добро, ја то не зна. Не могу ја то да знам да ли је неко други донео неку одлуку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама није познато?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ако нисам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да ли је Вама познато?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Кажем оно што знам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато да је неко донео било какву одлуку без његовог знања?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био командант? Како би га описали? Шта би рекли о њему, његовим особинама?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па добар прави командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи прави командант?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па по мени прави командант, како бих рекао кад је била негде борба увек би ишао са првима, никад није био да пошаље људе да гину а да он седи негде. По томе мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је била дисциплина у вашој јединици?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па дисциплина је била оно, код мене није била нека да је била строга и да је командант био строг према мени. Ја сам имао, кажем, свој ресор позадински који сам знао да морам да урадим и нисмо имали никаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја то схватам, али ви сте стално ту, значи знате ситуацију каква је и на терену и у Ђелетовцима? Ја Вас питам, не само за Ваш ресор за кухињу, питам Вас уопште какво је било понашање, дисциплина у целој јединици? Да ли знате и како би Ви окарактерисали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па била је нормална дисциплина каква је у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каква је то нормална?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па да се зна ко командује, ко извршава наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко евентуално кршио ту дисциплину?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се постизала та дисциплина тако добра?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па у јединици како се постизала, људи су били обучавани нормално као у свакој војсци како се одређује дисциплина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ауторитетом, чијим ауторитетом? Команданта или кога?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па команданта и других људи. Ја сам морао да будем нормално сад ако у коме ресору ја ћу пустити њима да они одлучују онда ја нисам њима шеф тако је свугде било, е сад да ли је било неких пропуста то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту дисциплину су људи поштовали, јел тако?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па у већини случајева. Било је свашта нормално ту. Нас је било негде око 400 а прошло је сигурно 2 и по, 3.000, то значи да није било баш да су сви чим је прошло пуно људи значи, неко није хтео да му одговара дисциплина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и тај неко коме није одговарала дисциплина шта би се с њим десило?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ништа добио би отказ, напустио би, шта ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одлазио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми реците мало о тим теренима? Ви сте ишли кажете на тај први терен, то је било код Бихаћа?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је ишло? Да ли се сећате отприлике?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам у већини случајева где год смо ишли да ли сад код Бихаћа је ишла друга чета, не ова што је ишла на Трново него она друга и нормално ја мислим да су извиђачи. Сад нисам сто посто сигуран, али мислим да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тамо исто сте задужени за набавку?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја нормално сам задужен, не за набавку него за кухињу, за делење паштета. Нисам ја лично делио али увек дели неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте водили рачуна о томе?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако иста ситуација била и на Великој Кладуши у вези ваших активности?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па исто, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после Велике Кладуше ви се враћате за Ђелетовце, јел тако?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте ту дуго, да ли се сећате, пре следећег терена?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Знам да је било, да се брзо ишло на тај терен у Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад нам испричајте како долазите до тог терена? Како се сазнаје да се иде и то? Ко вам саопштава?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, мени саопштава командант као и увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам каже?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да идемо на терен. Ишли смод прво на Јахорину, па на Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да припремите шта треба?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, нормално храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте ви припремали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Храну, цигаре, воду киселу и то пошто нам се десило на оном терену да нас је неко отровао са водом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико људи је ишло на терен, на Трново?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па једна чета, извиђачки вод и мислим из кухиње ја, нас два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте нам опишите како идете, како крећете, куда идете, како долазите? Мало нам опишите о томе?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Крећемо из Ђелетоваца. Мислим да смо сад, не знам тачно да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме идете?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја сам ишао са хладњачом. Војска мислим да је ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте возили, него сте?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, сувозач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како су остали ишли војници?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Аутобусом ја мислим да су ишли колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле су ишли аутобусима?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па мислим да су ишли скроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Трнова?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да. Не до Трнова, прво смо били на Јахорини пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па до Јахорине онда?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта сте радили на Јахорини?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ништа ту смо одмарали не знам колико дана, пар дана или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало ту на Јахорини?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ништа. Ту је ваљда неко одмаралиште, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од чега сте се одмарали на Јахорини?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не таман смо дошли и добили смо где ћемо да спавамо, где ћемо да се сместимо, вероватно док нас не одведе где ћемо да будемо стационарани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел се нешто дешавало за то време, јел сте сретали неку другу војску ту на Јахорини? Да ли је командант ишао на неке састанке? Причајте мало шта се дешава?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па добро, ја не знам, вероватно је ишао на неке састанке, нисам ја ишао с њим нити сам био задужен за то, вероватно је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га видели да иде?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па виђао сам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога то све?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па све сам виђао, све људе који су тамо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то људи? Из ваше јединице?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких других јединица ту на Јахорини?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Са нама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не са вама, него на Јахорини у исто време?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па били, шта ја знам, виђао сам полицију. Сад да ли је било друге јединице, вероватно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, вероватно, немојте вероватно. Кога сте видели питам Вас, Ваше непосредно сазнање, јел сте видели неког из неке друге јединице или нисте видели? То вероватно.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажем, видео сам полицајце из Републике Српске нисам никог другог видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никог другог видели од неких других јединица као што сте ви "Шкорпиони", из неке друге јединице?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не. Кажем, видео сам полицајце из Републике Српске, пошто сам их видео да носе ту на капи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неку војску, неке офицере војне евентуално?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Јахорини?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па шта ја знам. Виђао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате кога, поименично, неког познатог па да кажете видео сам тог и тог?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па нисам видео никог познатог. Сад ког сам могао да видим познатог, ако је био сад неки капетан или поручник или пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислила сам од виших тих чиновца неко ко је био познат Вама евентуално?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никог? И колико остајете ту на Јахорини?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: На Јахорини док нисмо ишли у Трново, па не могу тачно сад да кажем да ли два дана, да ли три дана. Сећам се кад смо ишли, онда се ишло само са два камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда вам, ко вам саопшти да се иде даље?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Нама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па вама, лично Вама?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па нормално командант ко ће други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам каже?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па добро сад да ли је рекао мени или је рекао неком другом од њих, али ја не знам каже крећемо, идемо на Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте кренули?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кренули смо са два камиона и хладњачом. Тог се сећам да сам био у хладњачи па сам онда прешао у камион пошто је био јако гадан пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којим путем сте ишли да ли знате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па то није био неки да је неки нормалан пут него пут који је био да се може проћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био регуларан пут којим се иначе ишло?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Није био регуларан, да, пошто је било, био је рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је ишао командант? Чиме је он ишао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Сад не знам тачно да ли је ишао камионом или с нечим другим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неко још војно возило или џип или неко цивилно, било какво, сем тога од тих камиона јел било још неко возило?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Могуће да је био џип али не могу сигурно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали џипове у Вашој јединици?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: У нашој јединици? Па био је један џип, били су комби, али комби нису, ја мислим да нису ни дошли ту на терен, али комби нису могли ни да иду пошто је једва хладњача могла да иде тим путевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко се возио са тим једним џипом?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Вероватно командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте вероватно. Ја Вас питам да ми Ви одговорите оно што знате? Ако Ви не знате реците не знам, немојте рећи вероватно, вероватноћа је значи неки проценат може и не може. Ја Вас питам оно што Ви знате, па ћу Вас онда питати а шта мислите евентуално. Да ли знате са чиме се командант возио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је користио тај џип који кажете да је био у јединици? Па немојте ми рећи да не знате ту сте толике године свакодневно.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу тачно да се сетим да ли је ишао са џипом у Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма није битно за Трново, уопште ко је користио тај џип? Да ли знате ко га је иначе користио, ко се возио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што не одговорите, не видим разлог?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, ја мислим да Ви сад мене питате да ли је ишао у Трново с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам веома прецизно у мојим питањима, само ме слушајте када Вас питам. Да ли је командант имао неке људе који су ишли са њим иначе, значи, невезано за Трново, невезано за било шта, да ли је имао неке људе?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па јесте имао је телохранитеље који су ишли са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи били?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Именом и презименом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Пера Петрашевић, Медић Александар, Момић Милорад. Мислим да није нико више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тројица?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Њих тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад су му они телохранитељи, да ли се сећате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте ишли на терен за Трново јел су му тада они били телохранитељи?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате како су они ишли до Трнова?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим да су ишли с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим превозним средством?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па сад, ципом, ја мислим. Кажем, не могу сто посто да сигуран али вероватно они су ишли с њим, стално скоро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дођете ви до Трнова и како се сместите?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Кад смо дошли до Трнова смештамо се у ван места Трнова у неке викендице, четири, пет викендице мислим да су. Не знам како се зове насеље али ту се смештамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Како мислите колико?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који број људи?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да цела јединица сем што су остали аутобуси и возачи аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цела јединица се смешта у 4-5 викендица?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам да ли је било 4-5, било је ту и више викендица али знам да се ту смештамо, е сад кажем не могу да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел остаје ту у викендицама јединица цела?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Док не добије задатак да иде на положаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко одлази на положаје?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па на положаје су ишли извиђачи. Мислим да се они нису ни кад су заузели положаје нису се ни скидали с тих положаја него им је ношена храна и муниција, а чета, пола чете једном је командовао Дмитровић Петар половицом, а другом Опачић Ђуро. Они су се мењали мислим дан или свака два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих људи који су отишли на тај положај како кажете та чета колико је било отприлике људи?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па у чети отприлике 100 до 110 максимално људи значи 50 је било увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 50 је било стално?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, 50 је било стално од чете, али чета се мењала, а извиђачи су били стално ја мислим, да они слабо се мењали, да су били нон стоп на положају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је остао у викендицама?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: У викендицама? Па кажем увек је било пола чете која одмара и био сам и ја и био је командант. Ишло се на положаје оно да се обилази кад се мењају чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците у тим викендицама, значи сем те пола чете која се враћа, ко је стално био у викендицама? Ко је стално остајао? Јел командант стално ту био, јел ту спавао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па јесте спавао је ту, био је ту. Међутим, ишло се често, је он ишао на Јахорину пошто сам ишао и на Јахорину пар пута с њима да се оно одмори од тога јел је био опасан терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У тим викендицама сем њега ко је још остао? Јел то његово обезбеђење, телохранитељи које сте сад набројали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте, да и мислим да сам ја спавао 4-5 дана док једно јутро, то сам се сетио није змија изишла из одвода за, тад сам се преместио код Дмитровић Пере у викендицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сем вас, значи команданта и његово обезбеђење још неко остаје ту у викендицама стално да ту спава?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Сем команданта и његовог обезбеђења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сад што сте набројали, да, да ли још неко остаје од вас ту ко је стално ту?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја сам био у другој викендици стално, ишао сам пар пута са овим Дмитровић Петром на положаје. Нисам морао али сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још неко ту у викендицама? Трећи пут Вам постављам исто питање. Сем вас и обезбеђења и команданта има ли још неко лице које остаје ту?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па да, Стојковић Слободан, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците побогу. Јел још има неко сем Стојковића?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не. Ја мислим да не. Био је мој складиштар који је био задужен за издавање ових нарезака и то за хране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Стојковић Слободан?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Стојковић Слободан, он је био мој заменик у кухињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио он ту?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па није ништа. Јел мислите на том терену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На терену Трново?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па касније кад је овај што је снимао узео камеру и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је тај узео камеру, шта је његов био посао да ради на терену у Трнову?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ништа, скоро ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што је дошао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па морао је неко да иде из кухиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас питам шта је радио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ништа, кад ја одем горе на терен да он издаје цигаре и то да не би војска узимала колико хоће, него колико им следује, али није имао неко задужење сад да је он имао неко задужење да мора то да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Споменули сте неку камеру сада. Ко је иначе носио ту камеру?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Косановић Душко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај Косановић Душко јел он био с вама у викендицама или је био горе на положају пошто сам Вас сад питала?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам тачно где је био. Знам да је ишао на положаје да снима што је овај после кад је он отишао после је овај узео да снима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је спавао Косановић Душко, јел знате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он снимао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па положаје и тако, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел све време снимао још оно од Бихаћа и кладуше и Ђелетоваца или је снимао само на Трнову?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да је снимао и у овоме Бихаћу, заправо Кладуши. У Бихаћу ја мислим да није ни снимао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд њему та камера?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам он је узео да снима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из чиста мира узео камеру?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не, понео је камеру није из чиста мира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел му неко дозволио да то снима?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам. Вероватно је. Не би могао да снима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па вероватно командант му је дозволио да снима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не би могао да снима да му није дозволио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па вероватно. Не могу му ја дозволити, ко сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је снимао и на Трнову?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било с њим онда?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим да је отишао 5-6 дана, не могу тачно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је отишао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па назад ваљда у Ђелетовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ваљда се уплашио, шта ја знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је оставио ту камеру?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па оставио је камеру, вероватно му је Стојковић Слободан рекао да он зна да снима и онда је он преузео да снима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам то сазнање? Кажете вероватно је рекао, одакле Вам та вероватноћа? То Ви закључујете сами или Вам је рекао Стојковић или?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па зашто ја нисам узео камеру кад не знам. Овај је рекао ваљда да зна да ће он да снима, јер то је било намењено да се снима положај и тако безвезне ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда Стојковић узима камеру и снима?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви били присутни кад он снима?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Пар пута када је он мене снимао да што се види на касети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се снима?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па снима положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још нешто снимао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: На крају још нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто да ли је снимао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па то сам сад видео шта је снимио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па стрељање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад то сад сте видели?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кад је приказано на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви знате у вези тог дана и тог догађаја?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па слабо знам у вези тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро шта знате и то слабо да чујемо шта?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажем дан прије сам био, тако сам и испричао и прије, дан прије тога сам био на положају са Дмитровић Петром и таман оно он је рекао он ће прво да одмара до 1 сат, а онда ћу ја и кад је дошло један сат таман кад сам легао почело је да се гранатира јако и то тако да ја нисам ни спавао и онда сам ја, мислим да је Вук дошао у обилазак и да сам ја с њим се вратио тамо у викендицу и тад не знам шта и онда сам легао да спавам и ујутру кад сам устао оно нисам устао још сам спавао мислим да ми је Стојковић рекао довели су неке заробљенике да идем да их видим. Међутим, ја сам наставио да спавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте му Ви рекли?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да ме то не интересује и да хоћу да спавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте се дигли?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ли га питали одакле ти заробљеници?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не. Он ми је само рекао, пошто сам спавао близу њега он ми је рекао довели су неке заробљенике и ја сам рекао да ме не интересује мислио сам и да се шали уопште ми није пало на памет пошто у војсци...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел сазнајете шта је било после с тим заробљеницима?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам испричао Стојковић шта је снимао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто кажете да је он отишао, Вас је звао и он је отишао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Међутим, ја кад сам био устао они су већ, био сам устао само једаред да одем до хладњаче да узмем сок, то се сећам и вратио сам се назад да спавам и када сам био устао они су сви били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па сви и камион и сви ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Испред команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сви ти људи?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па било је свих колико се ја сећам телохранитељи и ови и они сем Вука се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су радили?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ништа. Шта ће радити нормално као и сваки дан. Нико ми није ништа рекао да ми је рекао сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није споменуо никакав разговор?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, него после то сам се сетио неки дан тако у шали ми је Давидовић рекао нешто, али сам ја мислио да се то шалио са мном јер било је тамо људи који је доста људи гинуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то у шали рекао Давидовић?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Рекао ми је као неки што се тамо искезио да личи на мене, е то, али ја сам мислио да је то шала пошто је било, кажем, људи који су погинули тамо доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад Вам је рекао тај што се искезио јел сте питали где се искезио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, али он је то рекао кроз шалу и смијао се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези чега је рекао? Може се искезити неко од вас или других? Како Вам је објаснио где су се кезили? Шта Вам је рекао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Није ми ништа објашњавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажете сада да сте сазнали од Давидовића да за нешто?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Тако ми је рекао у шали кажем оно смијао се и тако ми је рекао, као онај што се искезио, ја сам гледао у њега али нисам ништа причао с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте схватили на шта се односи то?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа не сазнајете и после кад се враћате у Ђелетовце?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Кад се враћам у Ђелетовце касније сазнајем да постоји нека касета. Једном је Косановић Душко донео касету и ја сам гледао и кад су били рекли шта има ја нисам хтео то да гледам и отишао сам кући то знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то после овог терена на Трнову то што сазнајете за касету, за постојање касете?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па месец, два дана сигурно, али нисам гледао то да знам тачно, него причали су тако војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су причали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па да су побити људи али нису прецизирали ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што Ви нисте гледали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па нисам хтео, зашто бих уписивао себи у главу себи нешто што ми не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад уопште видите Ви ту касету?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па сад кад је била приказана на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу тачно кад је приказано на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На суђењу кад је било?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Хагу или?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, у Хагу, после кад је приказано на нашим телевизијама жена ми каже оди да видиш пошто су то већином људи, ова тројица Медића су моја генерација и људи из мог села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И онда кад завршите тај терен на Трнову ви сте се вратили у Ђелетовце, јел тако?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И остајете у јединици до када?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Остајемо до, мислим да је званично било 15.05.1996. ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви доста добро се сећате датума и када ступате и када престаје јединица, а не сећате се неких ствари које је било логичније да се сетите?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја се сећам тих датума зато што сам ја то радио. Нормално, ја не могу да се сетим нечега што нисам видео. Нормално је онај ко је видео, ја које год сам видео мртвог нашег, туђег, ово, оно сваког када зажмирим ја се сећам. Не могу да се сетим неког кога у животу нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви имали уопште у вашој јединици, целој јединици, значи неких заробљених људи иначе раније?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим да јесмо само не знам тачно које године двојицу. Један је био заставник, то сам видео, то сам седео тамо. Заставник хрватске војске и један је био војник, хватали су рибу и ухваћени су и знам сигурно кад су били саслушавани да их нико није ни ошамарио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са њима, да ли знате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па они су предати војној полицији мислим у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем њих двојице да ли сте још имали неке заробљенике?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не. У Ђелетовце не, само та два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте имали неке вежбе, јел сте се вежбали за терен, јел сте имали обуку?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је држао обуку?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Обуке су биле сваки дан без терена и са тереном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта подразумевате под тим обукама? Објасните ми како изгледа та обука?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па обука нормално као у свакој војсци обуке, кондиционе обуке, руковање са наоружањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је држао ту обуку?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим кондиционо то да је Вуков држао, а обуке минобацача и то Манојловић Срђан пошто је он стари водник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај Манојловић Срђан?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ко је он? Па он је био исто кажем за минобацаче и био је задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био професионални војник или је био као и Ви?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па он је био радио, он је исто одакле смо и ми из истог села, радио је у војсци Југославије, после је напустио војску Југославије пошто је била мала плата па је дошао код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овог Косановић Душка јел познајете Ви од раније?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па познајем ишли смо заједно у основну школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта знате о њему, какав је он?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па шта ја знам какав је. Нисмо били посебно добри, али смо били добри. Нисмо били лоши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте сада после тих дешавања, јел сте остали добри?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па како ја могу, он није ту вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро док је био ту?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја сам се одвојио. Ја живим код Новог Сада, они живе у Шиду, онда ја слабије идем тамо. Нисам га видео дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли познајете неког Стопарић Горана?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како њега познајете?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па површно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био из вашег места или?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, он је из Шида. Упознали смо се на једном месту. Носио сам му цигаре у Бели Манастир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био код вас у јединици?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте. Он је био у извиђачима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У извиђачима?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми јел сте ви имали неку ознаку шкорпиони на вашим униформама?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте имали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Са десне и са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је била та ознака?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па с једне је била ознака "Шкорпиони", а са друге је био мач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте још негде имали? Јел сте имали капе неке, беретке? Јел сте носили нешто на главама?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте, да капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали ту ознаке?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па имали смо да, ево има овде ознака да видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо видети сада на камери.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Добро и били су као златне и сребрне то је носио ко је хтео али кажем ово је било званично касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали неке чинове?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви били по чину?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Поручник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војном том делу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да. Не, како мислите у војном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па док сте били у јединици?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: И у позадини човек има чин. Свугде човек има чин кад је у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то док сте у војсци Ви сте били поручник, а шта је био командант?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко му је дао тај чин и ко је Вама дао чин?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па на почетку Горан Хацић ја мислим мени као заменику и њему као команданту мислим да је био мајор, а касније ја мислим да је генерал Лончар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин се долазило до чинова? Мислим, знам како се у редовној војсци добијају чинови морате завршити школу, па радити одређени број година, а како ви добијате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па добро, ми смо припадали војсци Републике Српске Крајине, разумете. Опште познато је да у војсци Републике Српске Крајине, Републике Хрватске, Републике Босне и Херцеговине, те Федерације, су добијали водник, пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како добијете, онако из чиста мира или кад нешто урадите?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не добијете из чиста мира, добијете на предлог команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, он вам да?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па на предлог команданта да Горан Хацић председник државе а у другом случају генерал Душан Лончар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, рекли сте да овде присутне оптужене познајете, јел тако?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Александра познајете?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Исто као и Медић Слободана и Медић Бранислава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио Медић Александар у "Шкорпионима"?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па био је са командантом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па телохранитељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објасните ми његове активности какве су биле?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па никакве, ишао је нон стоп са командантом као телохранитељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само то је радио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми шта је радио Петрашевић Пера?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Исто телохранитељ. Ја не знам сад да ли је на почетку Пера кад је стигао био у извиђачима, али је био телохранитељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пратио га је и то, ишао са њима, јел тако? А Медић Бранислав?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Медић Бранислав он је дошао касно у јединицу, не знам тачно кад, али кад смо ишли на други терен он је аутомеханичар и возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је радио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возио неки камион, шта?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте камион и био је механичар. Имали смо у Ђелетовцима механичарску радиону, радио је и био је шеф механичара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једино радио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вуков Александар, рекли сте шта је радио? Колико сте њега често виђали на терену, рецимо Трнову пошто сте рекли да је он био...?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па добро, ја сам њега виђао, али нисам сад записивао колико сам га дуго виђао пошто је он, кажем, у већини случајева је био са извиђачима а извиђачи су слабо силазили доле пошто је њима ношена храна и муниција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је он био за то време док сте били на терену, шта би рекли о њему?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Као човеку или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, уопште као војнику?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па добро, човек он је дечко завршио полицијску школу у Загребу. Ништа лоше не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И онда како долази до расформирања ваше јединице?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па до расформирања долази кад је потписан Ердутски споразум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта онда ви предајете оружје?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па предајемо оружје и то све опрему корпусу Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви знате да сте потпадали под тај вуковарски корпус, рекли сте да сте потпадали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Рекао сам на почетку кад смо били, лично сам био присутан састанку кад се регулисао тај статус јединице пошто су се били почели да се буне у Нафтној индустрији Крајине онда је дошао тај пуковник или генерал Сладојевић мислим да се презивао и тад смо потпали да опрему, муницију све добијамо од из Јанковаца из Вуковара војну опрему, а плате нормално и то све добијамо од Нафтне индустрије Крајине, то знам лично пошто

сам лично ја дизао плате. Сву храну и то што сам набављао носио сам рачуне у Нафтну индустрију Крајине и они су то плаћали то знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том састанку када сте кажете организовали на тај начин на који сте сада испричали, ко је још био присутан сем вас?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То први пут кад смо преузимали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај састанак јесте, кажете знам да сам био у оквиру?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја пошто сам морао да покажем папире војника и све то, ја, командант, пуковник тај Сладојевић, е сад да ли је био још из Јанковаца пуковник, Ђоловић је био, да ли је мајор или пуковник он је био командир тамо, касније је био неки мислим Плавшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се на том састанку још дешавало?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ништа, него да се реши статус јединице пошто смо, кажем, од пограничне те полиције која је напустила положај ми морали да не би случајно Хрватска војска напала и заузела ту моторно отпремну станицу од које је живела цела држава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је решен тај ваш статус јединице?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па сад сам рекао. Решен је статус, постајемо батаљон војске Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то донет неки докуменат писмени, пошто кажете Ви сте то водили управо?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па добро, нисам ја добио никакав докуменат од војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како знате да сте постали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па знам, пошто су нам давали оружје и то је кажем човек који је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте Ви чули да је неко рекао од тих присутних ви сте сада батаљон који ће припадати бригади Јанковци у оквиру војске Републике Српске Крајине? Јел тако речено?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па пуковник тај Сладојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је тај Сладојевић то рекао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па нама свима који смо били тамо. Мислим, не знам у то време ко је био тачно директор Нафтне индустрије Крајине он је био присутан тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никакав акт писмени се не доноси о тако једној важној одлуци?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја нисам добио никакав, тако да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте то управо радили сад ми причате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па да ја јесам носио у Нафтну индустрију Крајине папире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми одговарати друго што Вас не питам. Да ли Ви знате да је такав акт писмени донет, таква одлука званична да је донета и да је неком уручена, јел то је једна веома важна одлука о којој Ви сада причате? Значи, то није нешто напишем па вам дам, то је статус један веома озбиљан. Значи, д али знате да постоји таква одлука да је она написмено донета и да је било коме дата?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу то да тврим. Нисам добио никакви, али кажем да сам присуствовао ту сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви је нисте добили?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко други добио у писменој форми?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Могуће онда да је командант добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, ако је командант добио, да ли би је Вама дао пошто сте Ви водили ту писмену документацију?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, ја сам водио документацију од људства и плата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је водио другу врсту документације? Да ли је постојала уопште?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па нормално кад се иде да се диже наоружање, опрема и муниција Марко Мацура мислим да се звао тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је водио документацију у вези оружја?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, у вези оружја и опреме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте водили документацију у вези људства?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: У вези људства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плата, свега? Да ли је постојала још нека документација и неко ко је водио још неку документацију?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим да је и Срђан водио, да ли од наоружања или опреме, униформе, не могу са сигурношћу, али мислим да је и он неки магационер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је та уопште документација стајала, јел била нека просторија?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Код мене, ја не знам сад код њих вероватно имали су сви магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се само мало тише.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Код мене је постојало нормално, ја сам имао књиговођу који је имао своју картотеку, све, све нормално задужење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Документацију у вези саме јединице ваше да ли је постојала, да ли је неко водио, рецимо прва чета, па друга чета, па оформљен радни вод?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То све што сам водио то је било предавано у Нафтној индустрији Крајина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас сад питам да ли је неко водио неку документацију у вези саме јединице? Значи, прва чета је та и та, друга чета је та и та, ивиђачки вод је тај и тај, да ли је неко такву врсту статусну организацију?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па командири, командири чета они су имали то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које то?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па папир састав чете, командир, заменик мислим прве чете је имао папире од своје чете. Они су мени предавали платне спискове које сам ја касније све заједно и носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је све што сте ви имали те платне спискове?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, нисам имао картотеку, ја нисам имао никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, нисте имали другу врсту званичне документације где је писало рецимо прву чету сачињавају ти и ти људи, њен командир је тај и тај, тако нешто нисте имали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, то кажем све сам носио кад све сакупим у Мирковце сваких 15 дана пошто нам је плата била 15-ог и 1-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви опет причате о платама, ја причам нешто друго, Ви о платама, ја опет Вас питам нешто друго.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја кажем да ја то нисам имао картотеку, имао сам за кухињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате ништа у вези тога, значи, нити да ли је донет неки писмени акт ни ако је донет коме је дат, ни где је он завршио? Ви не знате да је донет, јел тако?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, у вези овог организационог дела о коме смо говорили у вези тог састанка кажете да је тада оформљено?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, и ви сте само били на састанцима ови које сте набројали, нико још није био?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То је кажем први пута сам био на састанку, касније нисам више ишао на састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо је то моје питање следеће: Да ли сте још некада били на било каквом састанку?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са командантом или без њега или?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Касније сам ја имао свој. Моје су обавезе биле само плате и касније кад се отворила кухиња само кухиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за време док сте били његов заменик, да ли сте некад га мењали па одлазили на неке састанке?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је он из Трнова одлазио на Јахорину више пута. Да ли сте Ви некада ишли са њим?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, једно два, три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте Ви баш ишли?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па тако без везе да се одморим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да се?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да се одморим пошто су тамо падале гранате нон стоп а на Јахорини нису падале гранате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али сам схватила да ви се задржавате дуже тамо одлазите само на састанке. Јел сте ви остајали тамо да спавате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Нисмо ми ишли на састанке. Ја ни не кажем да је он ишао на састанке, не знам. Обично смо ишли тамо да се одморимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, он одлази из Трнова на Јахорину да би се одморио за време ратног дејства и за време акције?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја знам ја само тако пар пута ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам за Вас, ја Вас сад питам за команданта?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ишао је и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио на Јахорини?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је остајао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па до сутра, обично до сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једну ноћ?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се одмори за ту једну ноћ?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је мењао за то време у Трнову?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, у Трнову вероватно командир који је био на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он остави целу јединицу и лепо оде на Јахорину да се одмара? Па да ли је то могуће?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па добро, можда је он ишао на састанак, ја не могу то да прецизирам нисам оно дођемо тамо, разиђемо се и легнем спавати и ово и оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте одлазили да би се одморили?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте се Ви задржавали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па исто као и они, кад одемо тад се и вратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада видели да се он с неким налазио, да је ишао на неке састанке командант?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па нисам видео тамо, али сам видео у Трнову долазио је неки, сад ја не знам ко је, долазио је често, вероватно из Трнова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па у команду, али ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коју команду?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ту где је био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У викендици?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Где је био командант, да, где је команда, али ја нисам никад присуствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је командант некад ишао на положаје, да ли је он знао где се налазе?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу да прецизирам колико али је ишао кад је смена обично су ишли он и телохранитељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тамо где је био Вуков Александар са својим извиђачима да ли је тамо одлазио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Е то ја не знам, јер ја никад нисам био тамо, ови су били извиђачи. Био сам кажем пар пута са Пером необавезно на положаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо где је Вуков био Ви не знате где је то било?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не. Вероватно је близу тога. Мењали су три, четири положаја, сад ја не знам тачно кажем, нисам морао да будем упознат ово је она квота, ово је она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често је то командант ишао горе, кажете да је ишао на положаје, колико често?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Обично кад су смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико су то, како су смене?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па оде тамо обави се смена, врати се назад. Ја кажем, можда је он ишао и овако да ја не знам, јер нисмо били тад нон стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте били смештени у исту викендицу где и он?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Сад сам рекао да сам био, па онда кад је изишла змија то сам се сетио да сам отишао одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте после били удаљени од те викендице где је он био?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па доста. Ту је била команда једно 200-300 метара је била хладњача и ту је била та викендица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сем хладњаче још било ту од превозних средстава?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту испред викендице, ту где је била хладњача, јел било још нешто?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па није било. Била су два. Хладњача је стајала тамо, а били су камиони ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они радили?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па они су развозили људе по линији и то и храну носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онај цип који сте споменули где је он био?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где је био? Како не знате где је био побогу? Јел био ту?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу да прецизирам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако одговарати не можете на пример да прецизирате ако знате.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па знам, али не могу ја да знам где је био цип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па на терену сте ту месец дана, две викендице, па како не знате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: то уопште није био мој посао да водим бригу где ће бити цип командантов, где ће бити. Ја сам одговарао за свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте кад говорим ја, немојте у пола реченице да ми упадате. Кад већ сте ту, па немогуће да не видите где је цип, мислим то није игрфачка нека, случајно видите, не зато што желите ви видите док пролазите где се налази, то је потпуно логично.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу ја да кажем сад је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питам Вас јел био ту код викендица или је био на терену или се вратио за Јахорину или уопште није био нигде ту, то Вас питам?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам, слабо сам видео цип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је ишао командант кажете на Јахорину, то да је ишао повремено, чиме је ишао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камионом је ишао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви ишли са њим на Јахорину чиме сте ви ишли с њим?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да сам ја ишао камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немоје да мислите, ваљда знате чиме сте ишли?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камионом сте ишли на Јахорину?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то кад је ишао он и Ви да ли је ишло његово обезбеђење?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви идете камионом?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим камионом?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па камионом, била су два камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који? Како се зову, има то неки назив ти камиони? Да ли Ви тражите, непрекидно гледате у браниоце, јел има ту неки разлог зашто гледате, то ми реците, јер само гледате не знамо који је разлог томе?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Оне су се ваљда звале стодесетке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте у мене, односно у веће. Као да нешто гледате као да очекујете нешто, не знам шта.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Питате ме како су се звали камиони, оно стодесетке ја мислим да се зову, али не знам шта би то мени сад било толико битно да ја кажем да ли су стодесетке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците то кад идете на Јахорину с камионима, где седите ви сви пошто у камиону напред имају само она два или три места? Где седите ви остали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па у тим камионима колико ја знам имају са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сандуку?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Спусте се седала. Нису у сандуку, него се овако подигну и спусте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, а где се налазе седала?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Седала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У камиону?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: У камиону, или у приколици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја не знам, Ви ми реците где седите откуд ја знам?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: У приколици имају седала која се спусте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте у кабини камиона, него сте у оном задњем делу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: У камиону ваљда могу да седну само возач и сувозач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас зато управо и питам где се ви налазите?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек сте назад седели?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није вероватно, знате где сте седели?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па добро увек. Кажем, не могу сад да се сетим сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али бар нечега?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажем, ишао сам камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да је и Вас сликао неком приликом, јел тако са том камером? Којом приликом су Вас сликали? Шта сте Ви то радили па Вас је сликао он?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, једаред на положај је дошао и тако сликао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Косановић?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојковић?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Стојковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас је сликао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, једном или на два места, једном ваљда на Јахорини сам видео да имам кад су довели ови храну из кухиње људи да сам тамо усликан то сам видео себе на телевизору, на Јахорини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте се ви некад спуштали до Трнова до самог места не мислим оно где су биле викендице него до места?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па једаред, дваред да причам телефоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте одлазили до тамо, колико је то далеко?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па исто камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко вас је возио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је командант ишао у Трново? Да ли знате Ви?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па вероватно да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте вероватно. Да ли Ви знате да је ишао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па је нормално да је, морао је ићи на састанке. Ја мислим да сад не знам да ли су главни били у Трнову нисам никад ишао да знам ко је командант био, ко је био главни задужен за ту целу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте ишли никад са њим на састанке?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па рекао сам кад сам ишао први пута онда и никад више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте Ви односима са Стојковић Слободаном сада?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па нисмо били добри једно одкад сам се преселио овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ми смо се посвађали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте се посвађали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па без везе тако. То је приватна ствар, уопште није везана за то. Јел треба да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не треба, то је ваша лична ствар, таман посла.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Нисмо се нешто озбиљно посвађали, међутим, пошто ја живим у Гложану, то је од Шида 150 км и слабо идем, обавезан сам имам обавезе, посао, живот лош, немам баш пара за бацање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још нешто чега се сећате Ви а да Вас ја нисам питала да нам кажете?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само ово када је ишао командант са обезбеђењем рекли сте да су га стално пратили где год је ишао, да ли се некада да Ви знате, десило да је отишао негде без обезбеђења? Да ли се могло десити да оде он без обезбеђења у тим условима ратним и тим свим?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам, ја то не могу да тврдим сад да ли је отишао или није не могу ја да тврдим. Кажем, нисам био с њим стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је некад отишао, по Вашем сазнању?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам, али кажем, не могу да кажем, можда је, можда није, колико ја знам не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не верујете?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, али не тврдим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па наравно, ја и нисам рекла да тврдите, Ви кажете не верујете, то није тврдња. Ви нисте видели, мислила сам да ли сте Ви некад видели да је он отишао негде без обезбеђења да сте Ви лично видели да је сео у камион, пошто кажете камион?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само неколико питања. Ви сте сад ту малопре приказивали неку легитимацију па сте. Каква је то легитимација?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Легитимација Српске војске Крајине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Српска војска Крајина? Добили сте је 1996. године, ако сам добро схватио, јел тако рекосте 1996?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да 01.01.1996, али сам имао прије исто те легитимације, међутим, на тим легитимацијама ми је био уписан и на пропусницама број пушке и број пиштоља па сам то уништио да не би имао случајно проблема у кућу да ми дође полиција и да ми нађе то, тражиће ми пушку и пиштољ и ради тога сам. Имао сам дозволе пошто сам био набављач, имао сам дозволе од генерала Лончара удари печат пише на печату његов тачно се сећам потпис да могу да се крећем по Републици Српској Крајини и кад је ратно стање нон стоп.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И наоружани итд?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да. Пошто сам био у набавци, био сам официр војске Републике Српске Крајине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, јасно, него рекосте на том састанку је Сладојевић, у ком чину је био?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим пуковник, али то је кажем било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да припадате војсци Републике Српске Крајине вуковарском корпусу, јел он био командант корпуса?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Он је тада био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А касније?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: А касније је био Душан Лончар генерал мајор пуковник, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте том приликом, пошто сте Ви водили рачуна, схватио сам о папирима јединице, понели сте и неке евиденционе листове на тај састанак, персоналне листове?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, персонални листови су били у Нафтној индустрији Крајине које сам ја носио. Међутим, имао сам тад списак људи пошто тада није био велик списак људи кад смо тек преузели, било нас је 70.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су сви припадници јединице после тога добијали неке легитимације и ако јесу од кога?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Легитимације нису добијали сви, нормално нису добијали сви, није могао сваки војник да добије. Војник данас буде па сутра га нема. Добијали су људи који су били подофицири, официри.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, у команди неки кадар?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па у команди кадар људи који су имали посла пошто је често тамо било ратно стање, заустави ме полиција, не могу ја да се објашњавам с њима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли је то време боравка Вашег, мислим на Вас лично, да ли је то време боравка у тој јединици уписано у Вашу војничку књижицу коју сте сигурно имали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте, само нисам понео војничку књижицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где се водите у ком војном одсеку у војној евиденцији?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: У Шиду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Војног одсека у Шиду?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Као што сам изгубио ону праву војну књижицу, него имам крајинску војну књижицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Имате крајинску војну књижицу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, водим се у Шиду, можете проверити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И то време Вам је уписано у ту књижицу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте и учешће у рату.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је био у јединици, Ви сте задужени били за храну, за набавку хране, цигарета итд., у којој јединици је било, ајде да кажем, неки руковаоц материјално-техничким средствима, оружјем?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па рекао сам Мацура Марко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мацура Марко?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Тај човек је умро. Он је био задужен за то и мислим Манојловић Срђан, мислим за минобацача он је вршио обуку људи пошто је био подофицир, био је упознат с тим, не могу ја да будем да обучавам неког с минобацачима а немам појма.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Били сте ту на терену Трнова колико сте били, ту око месец дана, ако сам добро схватио? У пар наврата сте ишли до Јахорине и до самог Трнова ради телефонирања, да ли сте тамо видели припаднике каквих других јединица?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Сад сам рекао видео сам полицајце.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, Трново? Рекли сте за Јахорину, него само Трново?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Они су с нама Арканова гарда је била.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где, ту у Трнову?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где су они били смештени или распоређени?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да су они били у селу, тако се причало, али нисам их виђао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У самом месту Трново?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте их сретали припаднике?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, ја сам ишао двапут, трипут у Трново да би телефонирао кући пошто сам кад сам се вратио оженио сам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дуго сте и у тој јединици имали сте у то време и неки чин поручника задужен за ово зашта сте задужени итд., да ли сте ви имали неку представу тада, па Вас питамо сада о којој јединици вишој формацијски вишој јединици сте тада били подређени?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па сад сам Вам рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На терену Трнова?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: А на терену то не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На терену Трнова? Ово је овамо рекосте вуковарски корпус, него на терену Трнова? Под чијом командом сте били?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Једино ко је ишао тамо на састанак, вероватно некој јединици војске Републике Српске, пошто смо дошли тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Него да ли Ви имате неку представу, нека сазнања у том смислу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То сигурно не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где стоји храна са којом снабдевате људе на положају?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Храна стајала је, ту крај команде је била нека шупа и ту је била истоварана храна, а цигаре су биле у хладњачи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, одатле снабдевате са тим једним од та два камиона снабдевате људе на јединицама?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да. Да ли са једним или два.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На положајима, пардон?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је што хране остало тамо на Јахорини, где је муниција јединице?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То не знам где је муниција, е сад на Јахорини, не знам тамо могуће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел сте све време ту храну донели за свих месец дана бар што се само Трново?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да јесмо са овим и да нам је усфалило и да су после донели, пошто сам тамо баш био снимит двојица, један мој возач је донео храну и воду пошто смо остали без хране били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са Јахорине?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не са Јахорине, него је донео из Ђелетоваца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А из Ђелетоваца за време тог терена, дакле?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, на крају види се на снимку, ја мислим да се види.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како сте хлеб набављали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Хлеб ја мислим да је доношен, е сад не знам да ли вероватно из Трнова, то ја нисам доносио, то су доносили камионџије ја нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мислите из Трнова?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико често, да ли свакодневно, или једном у неколико дана или како већ, су снабдевани људи на линији?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја не знам сад тачно да ли један дан или два дана. Сад не могу да прецизирам овима извиђачима њима се носило то знам сигурно, а ови из чета пошто су силазили после дан или два, мислим да су они носили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Они су носили са собом?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А извиђачи су стално тамо били па им се носило?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Сад не знам муниција да ли је ношена и да ли је тамо било минобацача, то не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте, да ли сам Вас добро разумео у пар наврата били на линији?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Код извиђача?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, него са Пером пошто ми је Пера добар друг, необавезно сам. Пера Дмитровић?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дмитровић?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Необавезно сам ишао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, били сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте стварно. Ми ћемо питати који је Пера, немојте Ви да питате, питаћемо ми, па немојте стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, били сте на линији те чете ако сам добро схватио била је чета на линији и извиђачи?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: На линији чете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па сте били тамо?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али рекосте да је током ноћи дошао Вук на ту линију?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не током ноћи него је по подне, мислим да је било да је наишао и можда је човек ишао да се брије, нисам га ја питао. Дошао је ту да види, пошто је био напад и мислим да смо имали чак и рањене тај дан и онда је рекао да иде доле и тад сам ја отишао доле да би спавао пошто нисам спавао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И тад сте вас двојица заједно, да ли сам Вас добро схватио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да било је још људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И још неких дошли до ових викендица где вам је било то командно место, командант и где сте сви били?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте, да, а он се вероватно онда вратио назад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате шта је ту радио итд?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте га сутрадан ујутру видели тамо код викендице у којој је био командант?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Он се вероватно вратио назад пошто је, кажем, био задужен за извиђаче и ту ти извиђачи где су били они су увек били где је најгоре.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је далеко од тих викендица где сте смештени до тих линија те чете где сте ви били са Пером?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу тачно да знам. То су брда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како сте дошли тамо и како сте се вратили, пешке или камионом?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Дошли смо камионом, обично се долази камионом где је асфалт до асфалта и онда са асфалта излази и онда се пење горе на брдо јер камион не може горе на брдо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пешке?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Пешке, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пешке, дакле? Камион иде докле иде и потом пешке?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је рецимо далеко пешке са тог места где сте ви дошли камионом до линије?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ту где сам ја био није толико далеко. Не могу тачно сад да оценим, али једно 15-ак минута, 20 да се пењеш горе, а где су извиђачи били ја не знам ја нисам био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немате неку представу ту у односу на то место где су извиђачи?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је ту где је камион где вас је камион довезао, да ли је ту у близини било каквих викендица порушених, спаљених итд?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ту где сам ја био не. Не знам не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате како се зове тај локалитет где сте били, где је јединица та стационарирана, где су те линије?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Кажем Вам да сам ишао необавезно, значи кад неко иде необавезно онда не мора да зна 48...

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумемо то, него тамо су неки људи код којих сте ви дошли, па да ли је кроз причу можда било, не знам то је чука та и та тако се зове, разумете у том неком смислу наравно?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Тако приче чука, ово и оно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумем, да не очекујете да Ви сад не знате топографију?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То није мој посао, мој посао је био друга ствар кажем да има хране и то могао сам да спавам тамо нон стоп нико ми не би рекао «а».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте, видели сте изјутра кад сте отишли по сок, видели сте да је тамо код команде камион?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Нисам ја видео то, то ја нисам рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То ја нисам рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само да проверим шта сам ја овде себи.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да сам то јутро, то јутро сам отишао код хладњаче где је био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Успео сам да одем до хладњаче да узмем сок, видео сам и камион и телохранитеље и команданта испред команде?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, како сам могао видети. Ја сам рекао да нисам видео, нисам видео никог то јутро. То јутро кад ми је он рекао за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим Вас.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Нисам рекао, нисам луд. То ја нисам рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То сам ја схватио господине, Галијаш, па сам ја схватио да то што сте Ви видели да сте видели, да сте одспавали један комад, дакле, да би то било по неком повратку?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја сам наставио да спавам, после сам устао код хладњаче, отишао узео сок. Нисам рекао никог да сам видео. Вратио се назад, наставио да спавам. Касније, после подне сам их видео све.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: После подне?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па да, касније кад сам устао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, проверићемо. Ја сам заиста тако схватио и у том смислу се извињавам ако сам Вас погрешно схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте заиста тако рекли. Кад сте се пробудили у неко доба да сте се дигли, да сте отишли да узмете сок и да сте тада видели све њих испред да стоје. Тако сте рекли, па сам Вас ја питала кога сте то видели, па сте Ви рекли и команданта и обезбеђење и све, тако сте рекли. Ја сам Вас већ питала у вези тога.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па онда нисам добро рекао. То је било већ касније кад сам устао по подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то нисте тако определили.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ја, извињавам се, сам се сетила да Вас питам. Како сте преносили поруке и како су функционисали односи између линије и тог командног дела где је спавао командант и његово обезбеђење?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Како се преносили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, како је кад је требало нека веза да се пренесе, да се нешто каже, да се нешто нареди, како је то функционисало, јел сте имали неке радио станице или сте?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да је било радио станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да мислите, знате ваљда како је функционисала веза побогу, то мора да знате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Били су везисти, ја мислим да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда мислите? Па то је нешто што заиста морате да знате ако проводите толико времена ту? Били су везисти и шта је било, радио станице неке или?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ваљда је радио станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је функционисала та веза?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел добро функционисала, јел је могла преносити поруке или није?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим да је. Не знам. Кажем, ја нисам имао радио везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте имали и немате сазнања како је функционисало? Није вам познато?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Били су везисти ја мислим да су били везисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате да ли су имали неких проблема са везама или не?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате у вези тога?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште знате кад је требало да се нешто важно, порука пренесе на који начин се то обављало пошто сте војник, пошто сте ту у јединици, знате како функционише?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Нешто важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било шта што је требало наредити?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То ја не знам. Нисам ја никад ником наредио ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви како је ишло то када је командант наређивао нешто да се уради или кад је питао за нешто, како се преносила та порука?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли су постојале неке шифроване поруке које би значиле нешто друго од оног што се каже?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа у вези тога не знате? Реците ми, пошто сте радили прво у Ћелетовцима, па после на терену сте били, колика је Ваша плата била?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Плата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ћелетовцима, колика Вам је била плата?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па плата је била на почетку кад смо радили била је, прва је била у југословенским динарима, дал' крајинским динарима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у маркама колико је било?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Касније је било око 80 марака, а сад на крају је била ја мислим око 250 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тамо кад сте били на терену, кад сте ишли на терен?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па исто. Плата је била, плату смо добијали кад дођемо натраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте поред те плате добијали још нешто, неки додатак за одлазак на терен или нешто тако? Никакав новчани?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Сигурно не, то знам сигурно, то сам ја радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 250 марака вам је била плата кажете?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То на крају тако, каже, добијали смо у два дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У два дела сте добијали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: 15-ог и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте сигурни да сте добијали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не 250 15-ог него све укупно око 250 марака ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У два дела сте плату добијали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, 15-ог или 1-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте сигурни сасвим?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, 15-ог и 1-ог, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем те плате, да ли сте још нешто добијали из фирме?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте добијали нафту?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда не, Ви кажете, ја Вас питам јел још нешто, ви кажете не?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Добијали смо нафту за потребе фирме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се Ви нешто љутите?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не, зашто бих се љутио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто онда тако реагујете, одговарајте на питања, Ви сте дужни овде да говорите истину. Рекла сам Вам да је кривично дело. Па нема шта да се љутите фино Вас питам.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не сачувај боже да се љутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте нешто добијали још? Ја Вас лепо питам.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Нафту да, како би покретали се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте нафте добијали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То ја не знам. Био је човек који је задужен за нафту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви лично добијали месечно нафте? Сећате се ваљда колико сте добијали, ако се сећате да сте добијали?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ја приговарам. Сведок каже добијали смо нафту за потребе фирме, а Ви кажете колико сте лично добијали. Питајте га питање да ли сте добијали лично па онда га питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви лично добијали нафту, ја сам то одмах питала. Да ли сте лично добијали нафту свако од вас појединачно?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесам добијао сам. Па није сваки радник добијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви да ли сте, Ви именом и презименом?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја јесам добијао недељно 50 литара кад сам имао дизел ауто дизела а кад сам имао бензинца бензина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам Вас питала. Значи, недељно по 50 литара?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, нисам био разумео добро питање да ли сте шта још добијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви лично да ли сте Ви добијали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То сам ја и трошио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас само питам да ли сте добијали, ништа друго не питам? Још Вас само морам једанпут питати: Са Стојковић Слободаном кад сте били последњи пут у контакту Ви?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па последњи пут, значи, последњи пут у до сада у Вашем животу кад сте били у контакту?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па неки дан ме је тако назвао да ме пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам Вас хтела питати, како сте били у контакту лично или телефонским путем?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, телефоном ме је назвао и тако ме је питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Како је причао, како му је командант претио и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте му Ви рекли?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па шта ја знам шта сам му рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел се сећате шта?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја сам рекао као он је рекао да је испричао да му је командант наредио то што се десило, ја да знам ја бих то исто рекао да сам био то јутро кад је наређено то и кад је неко то наредио ја бих то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи Ви сте онако имали неформалан разговор с њим потпуно и он је Вас звао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се то дешава, да ли се сећате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па прије три, четири дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте само једанпут с њим контактирали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Дваред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је било претходно?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па прије пет, шест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим после његовог исказа или пре исказа Стојковић?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ово је било после, али мислим да је и оно било, али после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оба пута је он Вас звао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је баш Вас звао? Кажете нисте баш у добрим односима, што Вас је онда он звао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Тако да ми каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто кажете, нешто сте спомињали да је нешто претио нешто колико сам ја добро разумела, да му је командант нешто претио, шта сте сад рекли? Шта Вам је рекао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па он ми је тако рекао као да је он рекао шта ја знам. Рекао да му је командант то јутро наредио да то сними и да му је овај претио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је претио, не разумем Вас?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад му је претио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ту на суду пред свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту? Објасните, не знам? Да му је претио командант пред судом? Чиме му је претио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није рекао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам још нешто рекао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, не сећам се. О чему мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим о том, о претњи, о тим стварима које сте сад споменули?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, он ми је рекао само да му је командант претио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је сав Ваш разговор с њим?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па и рекао ми је да га назовем ако хоћу да причам с њим и то, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте га назвали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте причали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Само то кад је он мене назвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два пута кажете да Вас је назвао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је сав Ваш контакт с њим?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да. Нисмо се видели ишао сам у Шид прије пар дана и нисмо се видели да причамо, јер ја кажем оно што знам то ћу рећи оно што не знам не могу да кажем као што је сад испало да сам ја устао ујутру и рекао то, али нисам уопште тако рекао, дао сам исказ три пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вам кажем објасните реченицу до краја, морате завршити.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Е сад ја не могу, овде нормално да сам потрешен. Нисам ја судија да сам ту сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Рекли сте да Вам нису познате шифроване поруке?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А да ли знате да ли су се користили неки жаргони за храну, за муницију, уопште за следовање да ли су се неки жаргони користили?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па могуће, говорило се шта ја знам пакети, овако и онако.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: За шта пакети?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па пакети за храну, пакети могу бити муниција и тако, шта ја знам. То колико мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас сад малопре то питах. Па ја Вас сад то питах пре колегинице?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не, ово је било за шифроване поруке. Ја питам за жаргоне уопште?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Шифроване поруке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, на то сам мислила уопште?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Сад сам Вас конкретно питала. Значи, да ли се за храну, за муницију, уопште за следовање да ли су се користили неки жаргони? Ви кажете пакет. У ком смислу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам тачно да објасним оно у војсци знам да је постојала шифра а овако код нас није било шифре да има шифру сад па да говориш него тако без везе како ко.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Кажете пакет, за шта за храну, за муницију, за следовање, зашта се користило и кад у којим приликама жаргон се употребљавао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ево кажем не знам ја то тачно зашто и кад се користило.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А кад сте Ви чули пакет уопште да се спомиње?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па чуо сам и у Ђелетовце кад везисти говоре и овако, шта ја знам. Нисам ја био везиста, па чуо сам свашта.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро, само шта сте Ви чули? А реците ми Вуков Александра ко је поставио за заменика команданта?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па командант.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Командант?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јел донета нека званична одлука да се он поставља за команданта, за заменика команданта?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу тачно да кажем, али вероватно да је постојало да се носило у корпус и да је добио чин и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви, кажете, имали податке о радницима, да ли сте Ви дошли?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, ја нисам водио те податке о чиновима и то, него сам водио персоналне листове који су ишли у Нафтну индустрију Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О тим персоналним листовима да ли је негде стајало написано писмено да Вуков Александар се поставља за заменика команданта?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Оваким?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте видели тај папир?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га видели?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: У Нафтној индустрији Крајина лично сам га ја, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете лично?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па лично сам ја делио те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И такав папир је постојао где пише Вуков Александар је постављен за заменика команданта?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, обезбеђења МОС-а Ђелетовци. То да. Тако је писало за команданта, командант обезбеђења, за заменика заменик обезбеђења, за референте набавке референти набаве и били су ова четворица командири чета и заменик командир чета њима је писало вођа смене. Ја сам имао 800 бодова, они 750.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је Вуков Александар постао командир извиђачког вода да ли сте и тада добили неки папир да је то писало?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, они нису имали командир извиђачког вода, само су мислим имали ова четворица командир чете и заменик командира чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али он је био командир извиђачког вода. То је исто једна чета?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па плату смо добијали така је била у Мирковцима систематизација радних места, командир обезбеђења, заменик командира обезбеђења, референти набаве и вођа смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај папир који кажете да сте Ви видели да је донет?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ево то је такав папир, тако су папир имали сви од команданта до свију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај папир Ви сте однели у командни корпус, јел тако, у Винковце?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, овај папир, овакав папир се даје и пише: «доставити раднику обрачунској служби, кадровској служби».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте то доставили за Вуков Александра, коме тај папир?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Вукову. Такав папир добија радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви кажете да сте га видели, да сте га негде однели, ја Вас сад питам за Вукова?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Овакав папир нисам однео ником, то добија радник такав папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели тај папир? Поново идемо из почетка, на коме пише Вуков Александар се поставља за заменика команданта? Да ли сте видели такав папир?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Овај, овакав папир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па било какав на коме пише што сам Вам рекла?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Овакав јесам нормално, свако је добио такав папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Ви да видите Вуковљев папир?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Пошто сам ја кад одем у правну службу у Мирковце у Нафтну индустрију Крајине они ми дају од свију радника папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили с тим његовим папиром Вуков Александра?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Дали њему. Такав папир сам дао њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви му лично уручили Вукову у руке?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па лично сваком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај папир који сте Ви добили лично сте у руке уручили, јел сте ми то рекли?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте дали Вукову? А јел он потписао нешто да је добио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, то се не потпише, него се само да, ево потпис, печат генералног директора Нафтне индустрије Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли копија постоји тог папира која остаје у документацији Вашој?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Вероватно у Нафтној индустрији Крајине, а ја нисам добио ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо да ли има још питања овде, ако нема да ставимо на ову камеру. Молићу режију да нам пребаци на документ камеру само да видимо ова писма. Само да видимо у овом моменту па ћемо да.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Једино што ту нема чин уписано, а у војној књижици имам, пошто су то избрисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу молити да пребаците.

Решење о распореду на радно место и утврђивању зараде радника. Распоређује се на радно место референта набавке, обезбеђења, Ђелетовци, Мирковци за које је систематизацијом радних места утврђено виша школска спрема.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја имам средњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да сте по занимању бравар?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Стројо бравар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел завршена средња школа за то?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, то је четврти степен средње школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што пише виша?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па виша је за то радно место потребна, радио сам као са средњом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обрачунски основ зараде радника износи 800 бодова. Шта то значи колико вреди један бод?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам ја сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико је тад вредело?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па толико је имао заменик ја мислим команданта обезбеђења исто 800 бодова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јел има неки параметар са неким новчаним износом, са марком или са нечим?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам. Не могу тачно ја да се сетим пре 10 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро знате отприлике да ли је један бод, једна марка или један бод пола марке или знате, то Вас питам?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам, не могу тачно да кажем. кажем било је отприлике од 250 до 300 максимално, а ја не могу сад да тврдим. Сећам се на почетку кад је била оно овде у Србији мала плата да смо имали 60 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде каже да вам тече од 15.01.1995. године?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте рекли да почињете радити 15-ог 1992?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па прије само што ми није дат тај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1992. сте рекли да сте почели радити у Ђелетовцима?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, 15.06.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тек сте 1995. добили?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што? То су три године, није мало то?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Није мало, него тако су издате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте имали за претходни период исто тако решење?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је вредело до 1995, од 1992. до 1995?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па добро, прије тога сам почео да радим.
Ово кад је отворена та кухиња онда сам постао референт набавке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за то претходно што сте радили, јел сте такође имали ово решење?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А немате га сад овде?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел га имате уопште код себе?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где Вам је?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам изгубио сам га.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А имали сте га?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то. Да видимо још ово друго. Можете отворити – Српска војска Крајине, 01.01.1996. године, датум издавања, војна пошта 9189/19 Ђелетовци, 01.01.2001. године. А шта ово важи до, јел тако? Јесте. Значи, она је Вама издата 01.01.1996?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, али је престала да важи кад је престала да важи и држава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што Вам је тек 1996. издата?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажем имали смо прије исто друкчије само.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А немате?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не. Па кажем уништио сам зато што је било на њој број пушке, ово и оно и случајно да полиција дође у кућу и нађе ми тај папир и види број пушке, ово и оно, број пиштоља, претресаће ми кућу и нормално да ћу бацити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте онда без тге књижице утврдили овај ваш период који сте провели? Јел Вам се рачуна тај претходни период који сте провели?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: У тој јединици?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да у јединици?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па имам у војној књижици имам уписано.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То имате и то вам је покривен овај период до 01.01.1996?
СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: До 01.01.1996.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, када вам је ова издата? Ова војна легитимација вам је издата 01.01. ја Вас питам за онај период кад сте почели радити од 1992. до 1996. јел Вам покривен? То су четири године?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па до краја да. Мислим да је 3 године и 9 месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покривено иако сте уништили?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, војну књижицу нисам уништио имам кући војну књижицу. Имам радну књижицу у којој то исто пише печат Нафтне индустрије Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има нешто у вези овог, да изволите? Јел има још нешто? Хоћете молим Вас вратити још једном на документ камеру да видимо и ту трећу страну. Ја сам мислила да нема више. Каже: војна пошта, Вуковар, Мирковци, специјална јединица "Шкорпиони", подаци о активној војној служби, пребивалиште и адреса. А ко ставља ту печат?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Војна пошта Ђелетовци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђелетовци, јесте пише. Нема више. Добро. Хвала Вам. Јел има питања нешто веће у вези овога? Нема.

Ја бих сада да направимо паузу уколико се слажете пре него што почнемо са питањима. Изволите? Дажете овде да се ископира за све наравно и пуномоћнике, тужиоца, браниоце.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради паузе за одмор у трајању од 20 минута.

Ви ћете се исто одморити 20-ак минута па ћемо наставити после паузе.

Настављено у 12,35 часова после паузе за одмор.

Уколико веће нема више питања изволите тужиоче можете Ви. Да ли сте добили копије, свима уручено, добро, у реду.

Још једном добар дан. Јел сте се мало одморили?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па нисам, стајао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стајали сте и даље? А што тамо нема где да се седне или?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па закључана је она где смо седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте онда да наставимо да не губимо време. изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сведок можда зна неке ближе податке где се сада налазе лица која је поменуо под именом или презименом Сладојевић или Ђоловић?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, то су били официри.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Да ли сведок може да нам каже ко је одлучивао о пријему и отпусту јединице којој припада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јединицу, уласка у јединицу, чланова јединице?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Припадника?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, приликом пријема у јединицу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: На почетку кад нас је било 100 сам могао ја. Кад је било после нас више кад се подели то на чете онда командир чете, своје чете. Командир друге чете своје чете, а командир извиђача извиђача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су имали слободу да сами одлуче о томе кога ће примити у своју чету или одред тај, јел тако?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте рекли у почетку сте могли Ви, а ко је још поред Вас могао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па нормално командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам ко је све могао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је рекао шта је било са наоружањем приликом престанка функције јединице којој је припадао. Да ли може да нам каже коме је он своју документацију предао везано за овај део који је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту документацију коју сте Ви водили код Вас, рекли сте да сте имали у Вашем том радном простору?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажем, ово што сам предавао у Нафтној индустрији Крајине персоналне листове то је завршило у дирекцији Нафтне индустрије Крајине а од кухиње сам имао, то је спаљено. Од кухиње на пример картице улаз, излаз то је све спаљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је све то спалио?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте спалили?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Кад смо кретали. Шта ће нам то носити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли зна да ли је нека документација јединице предавана међународним снагама, не знам како су се звали у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове међународне организације?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можда сведок зна који је чин имао Вуков Александар?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја сам сад видео овде у овом што сам добио да тамо пише специјална јединица "Шкорпиони", а иначе то није питано до сад. Интересује ме ко је овлашћен да то промени име? Да ли је морао да добије неку сагласност од више команде? Да ли је неко морао да провери? Како се то мења име? Како сте на пример добили име специјална јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам ја питала баш како су добили, он је рекао да не зна.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га питала, било је питање.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли су носили амблем, сам амблем, значи без знака "Шкорпиони", амблем са тробојком, било где на рукаву, на прсима или на капи или тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте носили?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па то на почетку кад је тек почело док није изишао овај грб "Шкорпиони".

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А ова нафта из Ђелетоваца, где иде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате? Само полако ја ћу поставити питање. Да ли знате та нафта која се експлоатише из нафтних поља?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја могу да претпоставим. Нисам ја био директор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, знате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Отприлике знам где је предата.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Где иде?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па Република Српска Крајина није имала рафинерију за прераду нафте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где иде ако знате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта претпостављате где иде?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам у Панчево, то ја мислим, то је моје мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је Ваше мишљење, Ви сте се оградили.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Директор то зна који је радио.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Али овде каже да је он узимао 50 литара за ауто, за ово, за оно. Јел видео да је та нафта прерађивана ту на лицу места у Ђелетовцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел постојала нека прерада ту?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па није могла бити прерада у Ђелетовцима.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Па како може, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само да Вас питам. Јел сте Ви могли директно користити ту непрерађену нафту, ставити у Ваше возило и возити?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте је користили?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: За прераду, али ми смо користили нафту са бензинске пумпе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тако сте добијали. Значи, не директно са терена Ђелетовца, него сте са пумпе.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Па то треба да се разјасни. Можда српска војска може и директно. Како сте, рекао је како сам ја разумео, није помињао аутобусе да су дошли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Шта је било са тим аутобусима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате шта је било после са аутобусима?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А чији су били? Да ли су били цивилни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате чији су били аутобуси ти, јел су војни или цивилни били који су вас довели до Јахорине?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна. Добро.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Били су аутобуси нормално, сад ја нисам гледао таблу. Знам да су камиони били војске Републике Српске Крајине наши.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А аутобуси, чија регистрација је била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не зна.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Кад је овај добио, кад је постао заменик команданта Вуков, ко је постао командир извиђача?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па рекао сам Пантелић Душко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, то смо га питали.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Хвала. Да ли је објашњено да ли је он имао неко објашњење, да ли је чуо, да ли му је неко рекао, не мора то у виду наређења, него да ли уопште зна због чега иде у Трново? Они обезбеђују нафту, шта ће на ратиште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант Вам је рекао да се иде, да ли Вам је нешто у вези?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам да ли је рекао тачно сад у Трново, рекао је идемо на терен, па смо отишли на Јахорину, вероватно из Републике Српске, мада ја то кажем вероватно, нисам био тамо да ми неко каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел су имали неку везу, било какву у снабдевању, у функционисању са војском и властима Србије и Савезне Републике Југославије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате уопште тако нешто?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, јер знам тачно где сам набављао све што је било моје и ко је дао плате. Рекао сам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Судија, ја немам више питања ја Вас молим, морао бих да напустим имам у 13,15 седницу већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих проблема.

Адв. Тодоровић Драгољуб у 12 часова и 45 минута напушта судницу.

Изволите, да ли имате питања?

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је помињао да је, када се пробудио и да је видео све тамо телохранитеље и камион и онда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је то објаснио сада како је.

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је нешто да му је том приликом Давидовић рекао.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не том приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте прво питање, па ја Вам преносим питање да оценим да ли ћемо поставити питање па онда Ви одговарате.

НАТАША КАНДИЋ: па добро, или тог дана да му је рекао да неко ко се кезио и јако личи на њега. Какав је то био разговор да је он схватио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то питала он није то могао да образложи. Он је рекао да је неповезано и да је то.

НАТАША КАНДИЋ: Како је разумео да се то односи на заробљенике?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, ја нисам рекао на то, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам детаљно испитала. Питали смо то. Није то могао да одговори и рекао је да није му било јасно у вези чега, али само да је то чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Питање: када је добио чин поручника?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па како сам добио кад сам био на почетку заменик команданта. Тад сам добио, мада никад нисам ни носио тај чин.

НАТАША КАНДИЋ: Да нам објасни како, помињао је систематизацију радних места Нафтне индустрије, јел у тој систематизацији постоје радна места поручник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ваше питање. Да Вам објасним какав је поступак. Када Вам неко, било ко из суднице поставља питања, ја Вам преносим то питање, претходно видимо да ли ћемо одобрити питање па Вам пренесем, Ви нама одговарате као веће, значи не морате се окретати нигде, а сви чујемо јер смо сви озвучени.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Добро, први пут сам у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вам и објашњавам. Нема никаквих проблема. Изволите питајте?

НАТАША КАНДИЋ: Пошто је помињао и систематизацију радних места, значи да ли у тој систематизацији има тих радних места као што је поручник, па потпуковник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су све чиновници постојали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Прво да објасним то систематизација радних места. У Нафтној индустрији Крајине тако сам рекао, командант обезбеђења МОС Ђелетовци, други човек заменик команданта обезбеђења МОС Ђелетовци, онда вођа смене је био командир прве чете. Вођа смене је био то по систематизацији заменик командира прве чете. Остали су сви били радници обезбеђења, а у војсци под коју смо, што сам рекао потпадали под вуковарски корпус су људи имали чиновне као војна формација. То сам рекао а нисам рекао Нафтна индустрија Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фино сте то објаснили, детаљно и јасно нам је. Док су били у војсци имали су, а овде је било како је било?

НАТАША КАНДИЋ: Јел може сведок да нам опише када крећу за Јахорину, којим путем иду за Ђелетовце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате како сте ишли до Јахорине из Ђелетоваца? Да ли знате тај пут?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па мислим да смо ишли преко Шида. Војска је била, сви су били обучени у цивилно одело, униформе нисмо носили. Тек кад смо прешли у Вранићу на Сави онај мост онда смо обукли униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам пут тачно из места у место, како идете да ли знате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро тај пут, а како кад каже ишли су, имали су цивилну одећу, а шта раде са оружјем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је било оружје за то време?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, мени је било у ладњачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел путујете ноћу или прелазите границу ноћу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ноћу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли вам неко помаже, обезбеђује да пређете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате уопште јел Вас неко прати као обезбеђење?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, не знате. Само што знате.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте из Ђелетоваца у Шид дошли неким регуларним путем или идете неким споредним?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ишли смо споредним.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је рекао да су дошли са два или три аутобуса на Јахорину и ти аутобуси, колико смо разумели, остају тамо. Да ли сведок има сазнања шта раде возачи Милеуснић и ови други на Јахорини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли они остају на Јахорини, да ли се враћају на Ђелетовце или уопште да ли знате ишта у вези са њима, са возачима аутобуса?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Возачи аутобуса, ја мислим да су остали тамо на Јахорини. Нисам сигуран, али мислим. Милеуснић, ја мислим да је возио камион.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има сазнања да ли су ти аутобуси коришћени негде на терену, на Јахорини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можда имате неко сазнање о томе да ли је Милеуснић долазио, јел га виђао, јел долазио у Трново?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви виђали Милеуснића у међувремену док сте Ви у Трнову?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу сигурно да кажем, али мислим да јесам. Не знам, нисам сигуран сто посто, али мислим да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли га је можда видео тог дана када је видео када му је његов пријатељ Стојковић га обавестио о тим заробљеницима, да ли га је можда видео тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли сте га тог дана видели то кад сте се пробудили, па у то неко време?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Немам појма, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да се сети кога је поред телохранитеља видео тог дана у тој команди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо питали, он је ту рекао што је рекао и није могао даље да одредели.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је некад био у прилици да иде до команде у Трново?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сам ја питала да ли је уопште ишао у Трново. Рекао је два пута само да телефонира.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можда има неко сазнање ко је био тај главни командант на том трновском ратишту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате уопште ко је ту био?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите браниоци?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, сведок је рекао да је он у почетку био заменик команданта. Да ли је постојала нека одлука о томе да је он заменик команданта у то време када је он вршио ту функцију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку функцију на коме је то писало да се Ви постављате за заменика команданта?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Само у Нафтној индустрији Крајина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте писмени папир на коме је писало?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, а у војсци нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас за Ђелетовце?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли то значи онда да није постојала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо закључивање.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Не, питам да ли је постојала пуна синхронизованост између онога што се радило као у обезбеђењу Нафтне индустрије Крајине и онога што се која се функција обављала у јединици као војној формацији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има повезаности? Једноставније да поставимо питање. Значи, између оног што сте радили док сте ту у Ђелетовцима, значи док обезбеђујете и оног што радите после у војсци? Да ли радите исти посао тамо и овамо?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја сам рекао ја увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, знате шта Вас хоћу питати? Ако сте овде заменик команданта у Ђелетовцима, да ли то значи да сте и у војсци тамо кад је то јединица војна исто заменик команданта?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Конкретно он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, да ли сте Ви заменик то сам Вас питала?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја сам био заменик команданта прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре терена?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Пре терена у Бихаћу, а не овога. Ја сам био благајник и шта сам рекао шеф кухиње.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ја сам схватио да он обавља и одређене војне активности ту у Ђелетовцима, чувају границу итд., па у том смислу сам питао да ли је и ту само заменик обезбеђења или и заменик команданта јединице за војне активности јединице?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, ја нисам за војне активности никад био.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала лепо. Да ли је постојала некаква одлука о томе када је он престао да обавља ту функцију, писмено или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате писмено да престајете да радите то и то?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па рекао сам да сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само да ли имате писмено написано?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То имам референт набаве и шта ја знам, кажем, да војно уопште нисам био никад задужен за линију, него сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него кад Вам је престала функција заменика команданта, па је почело сада за референтна набавке, да ли сте добили писмени акт, ево вам ово сада си ти заменик, ниси више заменик, сада си референт, да ли сте имали такав писмени папир неки, јел сте имали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па нисам. Ето то сам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па тај папир што сам показао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то што сте донели?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То, али сам то прије престао, доста тога сам престао да се уопште водим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи то ништа друго осим тог папира који сте нама показали нисте имали?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: А ко одређује шта ће он бити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао ја сам га питала.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли може да одговори на питање чији се потпис налази на овом решењу? Ту пише генерални директор, налази се некакав потпис, да ли зна чији је то потпис?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То је директор правне службе Нафтне индустрије Крајине Хајдуковић, мислим да се презима, Јован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли нешто о њему где је он, шта ради?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: На телевизору сам гледао, он је ваљда под Вуковарске Жупаније сад. Био је директор правне службе.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: У Републици Хрватској или негде другде?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Сведок је овде показао војну легитимацију. Пише 01.01.1996, 01.01.2001. године, да ли то значи да су те легитимације заправо издате након што је јединица "Шкорпиони" била расформирана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су те легитимације издате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јединица није била расформирана 01.01. него којег сам рекао 15.05.1996. а прије тога смо имали другу службену легитимацију коју сам објаснио на којима је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате поново, већ смо то питали.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ко издаје те легитимације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко издаје легитимације?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да издаје, ту је потпис команданта, али издаје генерал Лончар, мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово, потпис овлашћеног службеног лица, чији је то потпис?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медића?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: А ко ставља печат на то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко ставља печат, ово војна пошта Ђелетовце?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим исто или командант или је Срђан Манојловић.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ко је задужен са печатом у јединици која?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био задужен са печатом?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Војне поште?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па мислим да је Манојловић.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли сведок евентуално зна шта је са тим печатом било након расформирања јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он предат евентуално или да ли знате како је завршио?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли сведок има сазнања да је тај печат коришћен и након расформирања јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је коришћен након расформирања јединице, тај печат? Нас гледајте што гледате адвоката.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли сведок има сазнања о томе да ли је било случајева да се након расформирања јединице неке издају документ о томе да је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ретроактивно?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Тако је. Ретроактивно да је служио војну службу, дакле војну службу, не као припадник јединице него војну службу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је неком, после неког времена, после рецимо расформирања јединице дато ретроактивно да је некада служио у неком периоду?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па тај није никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па или није служио или је служио заиста, али није имао у моменту до расформирања?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То ја не знам.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Сведок је рекао да је био задужен за храну итд., да ли има било каквог сазнања да је био припадник јединице? Шта је постојало од артиљеријског оруђа на терену? Каже био је на свим теренима, мене конкретно интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, оружја или оруђа?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Оруђа, говорим о оруђима. Дакле, да ли зна шта је било од артиљеријског оруђа на терену Трново?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим да су били минобацачи.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли сем минобацача још нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па све што знате, немојте сад три пута око тог једног питања? Да ли знате, знате или не знате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим само минобацачи, остало не знам. Пушке и то.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Питам од оруђа, а не од оружја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оруђа пита адвокат?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли сведок, Ви процените да ли ово питање има, ја имам идеју али Ви ћете проценити да ли ћете дозволити питање. Да ли је имао било какве везе са некаквим условно речено пост животом јединице и након што се расформирала јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите са члановима јединице?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у контакту са људима који су сачињавали јединицу док је јединица постојала касније у току после 1996?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Кад смо прешли у Србију и то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам где сте прешли, него кад се расформирала ту тог 15-ог како сте рекли 1996. године, да ли сте после тога имали контакт са тим људима?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па имао сам али нисам баш често контактирао. Чули смо се телефоном. Не знам на какав контакт се мисли.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Покушаћу да појасним. Да ли сведок има сазнања било какве да су неке од чланова јединице остваривали одређена - не интересују ме детаљи - права на накнаду штете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Како на накнаду штете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па на накнаду неке штете?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Повреда због овога, због онога?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Због рањених и то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим да је. Да ли могу да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците то Вас питамо?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па мислим једном сам причао са Вуком да је у Сомбору ваљда да је добио одштету ваљда што је рањен пошто је Нафтна индустрија Крајине имала као радници Нафтне индустрије крајине имали смо осигурање ваљда преко Сомбора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем Вукова да ли Вам је познато још за некога?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, један дечко што је погину. Мислим да смо баш ишли код Вукова па је Вуков њих упутио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем њих двојице, да ли знате још за некога пошто је ту било 400 људи кажете?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли му је било шта познато око остваривања права на накнаду штете Стопарих Горану?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Питање у истом правцу, али имам другу идеју. Да ли зна да је уопште била некаква накнада, она не зна, значи говоримо о процедури. Да ли зна да је било евентуално некаквог сукоба и ако јесте поводом управо те накнаде штете кад је у питању Горан Стопарих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна ни да је примио, како ће знати онда?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Знам да је био рањен на Косову, а сукоб то не знам.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Рекао је да су нека војна лица долазила тамо на терен кампа где су били лоцирани у ширем реону Трнова. Да ли може да определи колико пута су долазили, како су долазили, у чије име су долазили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто у вези тога?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам. Пар пута сам видео да је долазио неко, неки са ландрровером и тако.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је он био по формацији лоциран ту на том простору баш где је био камп?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да јесте.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је видео у тим приликама када су људи долазили нешто друго сем ландрровера?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још нека возила видели да су долазила?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Колико је мени познато нису.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли би могао да одговори на питање. Она возила која су се налазила у оквиру, дакле, кампа говоримо о кампу из Трнова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код викендице?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Тако је. Да ли би могао да објасни где, ко је отприлике возило стоји у ситуацијама када нема активности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако прво да Вас питам: да ли та возила која су ту, Ви сте рекли два камиона и хладњача, да ли они увек су паркирани на истом месту

сваки пут евентуално кад се покрену, поново се врате на иста места или се паркирају где стигну?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: За камионе ја не знам, а за хладњачу она је стајала ту, тачно могу и знам како је стајала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И она се није померала?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Она је имала, пошто је то камион који није намењен за брдовите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је стајала ту лоцирана и све време није се померала?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да није до самог одласка. Мислим да није.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је командант, сем ових људи које је он поменуо да су, како их он назива телохранитељи, односно то његово обезбеђење, да ли је командант сем тих људи имао и неке друге људе који су били чланови тог обезбеђења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су евентуално повремено сем ове тројице које сте набројали, још неки људи чинили обезбеђење?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па нису чинили. Био је Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу, нису? Добро, реците то до краја?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: На Трнову је био Слободан Давидовић, који се ту задесио, спавао је тамо и био је онда стално је ишао као и други.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ја бих се вратио само на део истраге, мислим да је то 15. страна. Ако дозволите само да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците који део па ћу ја да погледам?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: 15. страна записника о исказу сведока Вученовић Бранислава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који део, ово у односу на камеру?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Рецимо седам, осам реди од последњег реда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: «Јесте ли имали икада пре прилику да видите тај снимак пре телевизије»? Сведок Вученовић Бранислав онда одговара: «па снимак је постојао, једаред сам био».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу: «једаред сам био видео, али нисам гледао до краја то. Где сте видели? Па у Ђелетовцима». Јел и даље да наставимо или ћете питати сада?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Па шта је то, који је део то он видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је само почетак, да није гледао егзекуцију, то сте рекли.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Шта има на њему, ја нисам хтео да гледам.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: А ко је рекао шта је на њему?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па војска која је била тамо, не могу сад тачно да се сетим имена и презимена.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је помињана тада у тим разговорима егзекуција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су рекли да је тоегзекуција?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Рекли су да има убиства и зато нисам хтео да гледам.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли може да определи тачно када је овај документ, ову легитимацију добио? Она је доста очувана, кад је добио заправо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад сте је добили?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ту тачно кад пише датум тада.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Сведок је рекао да је Вуков углавном био на линији која, отприлике парафразирам оно што је рекао без идеје да било шта сугеришем, да је извиђачки вод био на линији, да он тамо није одлазио, да је отприлике определио када је видео, јел тако, Вукова. Да ли може да определи у тим приликама где је лоцирана позиција, да ли зна уопште у којој је викендици био за то време тад кад је био у кампу, Вуков?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку самом кад су тек дошли? Да ли знате где је Вуков тада био лоциран, тек кад сте дошли?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу тачно да кажем, али не знам. Мислим да је са извиђачима, али не могу тачно.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је био у оној просторији где је био командант?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у тој викендици где је био командант?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу да прецизирам али мислим да је са извиђачима, мислим, не могу да тврдим.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: А ко је био са командантом?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је обезбеђење, набројао је.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, био сам ја пар дана док није изашла змија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Змија, све то знамо.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала лепо. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вама. Изволите?

АДВ. ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Само једно питање. Ви сте га овде питали да ли је било неке обуке, он је спомињао да је била нека обука, физичка обука и да је Манојловић обучавао око баратања оружја. Е сад, мене интересује да ли он зна, да ли је у оквиру те обуке било говора о томе како се поступа са заробљеницима, Женевска конвенција, одбијање, примање наређења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко тако нешто спомињао?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли му је познато да ли је комуникација између вуковарског корпуса и Нафтне индустрије Крајине ишла преко њихове јединице или директно једна између друге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је тако нешто познато?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је комуникација између вуковарског корпуса и ваше јединице ишла директно, значи, тако што претпостављам да је директно наредба пренета команданту?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Јесте, или је ишла преко Нафтне индустрије Крајине?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим директно преко корпуса, мислим, не могу да тврдим пошто нисам био никад присутан, али мислим да је тако.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: А сад моје питање: Да ли је комуникација између вуковарског корпуса и Нафтне индустрије Крајине ишла преко њихове јединице или они између себе су комуницирали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обратно значи, супротан правац?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Јесте супротан правац?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не разумем питање.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Када комуницира Нафтна индустрија Крајине са вуковарским корпусом, комуницирали преко вас или комуницирају између себе директор и командант?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ми смо били обезбеђење Нафтне индустрије Крајине која је примала плате од Нафтне индустрије Крајине и за опрему, а по питању војне те је био надлежан вуковарски корпус генерал Лончар.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли је директор и генерал Лончар, јел су они директно комуницирали између себе или су ишли преко Вас?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не директор да има са тим, то је генерал Лончар и наш командант, шта ће директор. Директор је цивилно лице.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: И сад само још једно питање оно везано што је питала председница већа везано за овог Стојковића. Када Вас је звао та два пута Стојковић, да ли је он Вама своје дело исказа говорио сам или сте Ви то тражили од њега да Вам каже?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, он је сам рекао то да је дао исказ и читао сам у новинама да је он рекао да је командант то наредио. Ја сам рекао на то да ја немам појма ко је наредио, да знам нормално да бих рекао, да сам ја то јутро био, ако је то истина како они тврде да сам ја био тамо да је он рекао а ја чуо из његових уста, ја бих рекао нормално ко је наредио, а овако ја не могу да тврдим ко је наредио.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Јесте ли Ви њега нешто запиткивали, питали у вези исказа и тако?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојковића?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, он је причао о томе. Питао ме је овако и онако као ја се не сећам доста ствари ово и оно. Ја сам рекао па ти нормално мораш да се сећаш ти си учествовао у томе, ја немам појма о томе. Оно што учествујем мени то остаје у памћењу.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли Вам је можда рекао, сад нека председница већа одлучи о томе, јел Вам можда неко рекао, јел Вам он можда рекао да је то самоиницијативно или му је неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, шта, нисам разумела?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли му је том приликом рекао Стојковић, да ли га Стојковић самоиницијативно зове или му је то неко рекао да га зове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам Стојковић објаснио зашто Вас он зове? Јел хоће да он Вас чује или зато што има нешто да Вам пренесе или?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Шта ће ми пренети, нема ми шта пренети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или му је неко рекао да Вас зове?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: па могуће и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је могуће, јел Вам рекао или Вам није рекао, нема шта је могуће, јел Вам рекао зовем хоћу с тобом да се чујем или Вам је рекао рекао ми је Марко да Вас зовем?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, хоћу да се чујем, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Али кажем нисмо ништа причали овако да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово Вас пита адвокат.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Хвала.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу да кажем нешто што не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од окривљених да ли има питања за сведока? Добро. Петра Петрашевић. Медић Слободан нема. Само Пера Петрашевић, јел тако? Изволите? Ја ћу вас молити да га доведете.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Моје питање: Кад смо са Трнова ишли за Јахорину које доба дана или ноћи смо ишли да ли се сећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када сте повремено, рекли сте пар пута да сте Ви ишли, е па кад сте ишли?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, извињавам се. Кад смо кретали са Јахорине са комплетном војском?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте мене ја постављам питање. Значи, са Јахорине кад се спуштате на Трново, први пут кад одлазите на Трново, да ли сте ишли дању или ноћу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ноћу.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И шта је специфично за то наше путовање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли нешто специфично за то путовање?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не видим ништа шта је специфично. Нормално је кад се спушта доле у линију ратних дејстава да се спушта оно са светлима, како бих рекао, борбеним светлима. Ја се не сећам шта је друго било.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Имате ли нешто да искоментаришете можда његов исказ?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли има неко од окривљених који немају питање, евентуално да неки коментар да или неко своје виђење овог исказа сведока? Нема? Јел нема више питања за сведока? Нема? Е само да и Вас нешто питам: Питала сам Вас за Слободана Стојковића ово што сам питала, јер по нашем сазнању Ви сте њему нешто претили?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја њему? Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд има такво сазнање да сте Ви њему претили и преносили одређене претње од неких других.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ја њему претио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сам хтела да вам кажем да то не би требали да радите, знате ако сте радили, нити Ви нити било ко други, знате нема потребе. Он је дао исказ као што сте и Ви дали исказ. Исказ је такав какав је, дали сте у истрази то је нешто што се не може уништити и избрисати и свако је дужан од сведока да говори истину као што смо то већ рекли. Према томе, све те врсте претходних и после претњи директних или посредних заиста немају никакву функцију.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јел могу сад да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад Ви одговорите?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Ако сам му ја претио то можете га назвати на његов број телефона, рекао је да га назовем кад год хоћу. Ја немам

разлога зашто би му претио, али ако сам му ја претио ево ту спреман сам ја лично да сам му нешто претио или рекао нешто ружно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да сте пренели нечију претњу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Али ја нисам никоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да сте пренели, да му је неко други претио, па сте Ви били као преносилац претње? Да ли сте тако нешто урадили? Ја сам рекла шта сам Вам рекла у вези претње.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Што ћу ја претит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да само знамо. Изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: ...на дужност казивања истине сведока, већ сте га упозорили неколико пута, нека одговори на питање ако јесте пренео неку претњу чија је то претња?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није. Јел сте пренели нечију претњу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не чуо само тако прије у осмом месецу сам чуо као да му се нешто прети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте Ви лично пренели Стојковићу нечију претњу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Лично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично Ви назвали и рекли Стојковићу, па не знам већ?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не чуо сам као неке приче тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приче? А да ли сте Ви њему пренели претњу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: па могуће јесам да сам му рекао прете ти, тако сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, шта сте чули?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па добро нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па морате рећи шта сте рекли побогу, па не можете тако да говорите. Ви сте сведок у овом предмету, имате обавезу да говорите истину, кривично дело је лажно сведочење. Ту је тужилац може одмах да покрене поступак. Морате рећи. Шта сте Ви њему пренели, шта сте му то рекли?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ето рекао сам чуо сам да ти прете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: па као чуо сам да Боцин брат му је рекао ваљда да није му претио ништа овако него је само рекао да није у реду то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Слободана брат да је претио Стојковићу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Тако сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте пренели Стојковићу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: И Гркинићу да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин, шта му је рекао? Шта се Ви пренели да је речено њему?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па нисам, рекао сам само му прете, да сам чуо да му прете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим речима?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па ето тим речима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Чуо сам да ти прете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ти прете, шта ти кажу? Претња мора имати своју.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, али нисам рекао сад какву претњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте рекли да ти прете, а не.

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: То сам чуо, јер ми је то рекао Гркинић Мирослав да и њему се прети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којим поводом сте се Ви нашли ту одговорни да преносите то њему? Што сте Ви сматрали?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: па нисам ја одговоран него ето тако сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се Ви то преносили и онако нисте у добрим односима, шта има Ви да преносите?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Нисмо ми били у добрим, сад да смо у неким лошим односима да смо баш, кажем, приватно смо се посвађали без везе и нисмо причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али што сте се Ви нашли да баш пренесете? Нек тај који прети нек прети, шта Ви имате да?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: па добро, пријатељ ми је као и они сви што су ми пријатељи жао ми је за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте Ви да би се забринули око њега му то пренели у смислу бриге?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па не, тако сам рекао нормално случај бриге као и за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било? У августу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тога јел сте му нешто пренели?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Па то сам му ја рекао сада у августу сам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је Вас звао и Ви њему пренели?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Да, он је мене звао. Питајте га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми ћемо то проверити није проблем, то ће се проверити свакако, а Ви немојте више да преносите заиста. Нема потребе што би Ви ту били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још једно питање: Тај дан кад сте одлазили за Босну из Ђелетоваца, сетите се тог дана, да ли је у јединици или негде друго вршена каква верска служба, богослужење или тако нешто?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Па само везано за ову претњу. Да ли је он лично чуо од некога да неко прети Стојковићу?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не, нисам чуо него кажем случајно сам био с тим Гркинићем и тако ми је рекао. Ја нисам рекао сад ово и оно.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је та комуникација, председнице већа ако дозволите, била заправо после исказа Стојковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте, после то је рекао, то сам питала ја, била је у два наврата после исказа.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ја само морам да учиним овде, да отворим једно питање. Ја заиста овога тренутка не знам у ком правцу иде питање сведоку. Ако дозволите кад завршите са сведоком, да не бих сад док је сведок ту, ја бих једно принципијално питање: мени овде, дакле, у поступку доказивања неке ствари нису јасне па бих волео да једноставно отворим то питање, да ли ћу

добити одговор и од кога ћу добити и да ли ћемо уопште добити одговор на то питање, не знам, али просто морам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нисам разумела Ваше питање? Шта хоћете да отворите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли то значи да сведок Стојковић има неку посебну комуникацију са неким када суд има сазнања о свему овоме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па суд мора да има сазнања. Да суд је добио сазнања од одређене службе која се бави тиме да је Стојковић Слободану прећено од стране овде присутног сведока и из тих разлога ми постављамо ова питања. Добили сте одговор.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Са се само извињавам, али морам још једно ако дозволите? Да ли та сазнања, то што морамо сад имати да би знали у ком правцу поставити можда још једно питање, да ли та сазнања долазе од тога што је Стојковић то пријавио одређеној служби или то долази од сазнања то што служба на неки други начин врши?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно званичним начином пријавом коју смо добили, добило је тужилаштво, добио је суд. Ја не бих ни случајно причала о сазнањима до којих сам дошла рекла казала. О званичним документима који су заведени у тужилаштву, у суду, који су званичним путем дошли, до сазнања ове врсте која сада овде питам. Иначе, да је билошта на други начин ни случајно не бих такве ствари питала, то су превише озбиљне ствари да би то нешто друго било.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, апсолутно Вам верујемо да таква пријава постоји, Ви сте то чак јавно рекли да пријава о тако нечему постоји. Да ли постоји могућност да такву пријаву, да она објективно постоји видимо. Мене то сада у контексту овог исказа не интересује, мене принципијално интересује. Дакле, да ли постоји пријава Стојковића пошто сте већ то рекли, дакле, то овде није спорно, није никаква тајна, да ли постоји пријава да видимо да ли је он некеме пријавио да је наводно њему преношена претња. Може да изазива ову дилему зашто ја постављам ово питање јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не изазива. Не верујете суду просто, јел тако? То је једини закључак нема другог.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ја Вама апсолутно верујем и рекао сам пошао сам од тезе да то није тачно Ви то не бисте рекли. Дакле, ја сам пошао од те тезе, што значи да Вам апсолутно верујем. Ако хоћете сад да морам да кажем не само, не само професионални него лични дигнитет ниједног тренутка не бих посумњао ни у једног од чланова овога већа, јер на крају крајева имам заиста, без икакве снисходљивости врло озбиљних разлога што тако озбиљно мислим о овом судском већу. Уосталом, доказали сте и начин досадашњег вођења поступка да морамо да респектујемо на тај начин, али мене занима нешто. Дакле, да ли постоји некаква специфична комуникација? Ја знам да можда отварам пандоринукутију и дакле, да ли постоји нека специфична комуникација са Стојковић Слободаном на неким релацијама? Ја знам зашто то питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће не би могло да има било какву комуникацију са сведоком зато што може га само позвати да дође. Све врсте комуникације обављају надлежни органи за то. Сва врста дописа се налази у списима предмета. Ви са пуномоћјима имате могућност да извршите увид у свако доба и да нађете све што вам је интересантно.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Само овај део ме интересује да ли постоји та пријава, принципијално ме интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све се налази у списима предмета. Наравно таман посла како да не. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колегама је вероватно познато да од 1. јануара ове године постоји закон о заштити учесника у кривичном поступку. Тужилаштво је један од сегмената која пружа заштиту свим учесницима па било сведоцима, окривљеним итд. Ми смо добили званичну информацију од господина Стојковића да му се прети. Ми смо предложили суду да у складу са тим законским овлашћењима предузме потребне мере што је суд и урадио. Према томе, ми ћемо и убудуће у сваком случају било ко какве исказе да своја овлашћења користити онако како нам закон даје могућност. Значи, ту нема никаквог приватног комуницирања.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала лепо ово је коректно објашњење. Сад ми је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Реците ми имате ли Ви нешто потребе да кажете да Вас нисмо питали ми сви данас овде, нешто да кажете што сматрате да је битно да желите једноставно да кажете за крај или било шта слично?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате. Добро. Пошто нема више питања само ћу Вас питати за трошкове пошто имате право за трошкове доласка до Београда и назад, наравно. Колики су Ваши трошкови да би могли да Вам исплатимо? Колико вам је карта аутобуска, можемо признати аутобуску карту тамо и назад?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: 700 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још неке трошкове сем тих?

СВЕДОК ВУЧЕНОВИЋ БРАНИСЛАВ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове у износу 1.500,00 динара за трошкове превоза од Београда до Гложна и назад.

Хвала Вам, можете да идете.

Галијаш Игор замолићу вас да.

Сведок ГАЛИЈАШ ИГОР

Добар дан. Ви сте Галијаш Игор, јел тако? Као што знате Ви сте позвани данас овде у суд да дате исказ у својству сведока. Ви сте дали исказ у истражном поступку, јел тако и дали сте пред Управом за борбу против организованог криминала. Сећате се да сте тамо дали исказ? Данас први пут Вас позивамо на суд, на главни претрес да пред свима присутним дате исказ.

Име оца Вашег?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви радите, шта сте по занимању?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Електричар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније, нема потребе да се сагињете. Колико сте стари, односно кад сте рођени?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: 16. маја 1967. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Челарево, Кудељариште б1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осијек је место рођења, јел тако?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок Ви имате обавезу да говорите истину, да одговорите на сва питања која Вам постави суд и остали учесници у поступку. Лажно сведочење је кривично дело за које се такође одговара. Ослобођени сте дужности да одговарате само на она питања којим би себе или неког блиског изложили кривичном гоњењу, тешкој срамоти или великој материјалној штети. За сва остала питања сте у обавези да изнесете пред судом и да дате образложење. Такође сте обавезни да положите заклетву. Текст се налази испред Вас па изволите прочитајте?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Упозорен, поучен, положио заклетву, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се сећате претпостављам шта сте рекли приликом давања ових исказа којих сте до сада дали? Јел остајете при томе?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад нам само објасните овде пред већем и пред свима присутним како сте се Ви нашли у овој јединици "Шкорпиони", кад сте дошли, колико сте дуго били, шта сте радили, кад сте засновали радни однос?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Ја сам засновао радни однос у седмом месецу 1994. године. Радио сам у радном воду са покојним оцем на пословима одржавања у касарни. То је било, ја сам се запослио као радник Нафтне индустрије Крајине. Отворио сам радну књижицу. Код њих сам био осигуран и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили неки уговор о раду?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Јесте. Имам радну књижицу у којој ми је уписано Нафтна индустрија Крајине Мирковци и мој стаж колико сам провео тамо годину и по дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте случајно понели ту Вашу радни књижицу са Вама?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Нисам, код куће ми је, тј. не знам да ли ми је уопште код куће или ми је предана у фирми где радим пошто ми она служи због радног стажа да прикажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, радили сте у радном воду, шта сте радили директно?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Као електричар, значи на одржавању комплетне касарне, гасних уређаја у касарни, развођења инсталације по линији, значи, то све заједно са оцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примали сте плату?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика вам је била плата?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Ако се не варам у то време негде око 200 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1994?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: 1994. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте дуго остали у тој јединици?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Годину и по дана сам био, значи, у јединици сам остао док касарну нису преузели војници. Ја сад не знам да ли је то био УНПРОФОР или УНТС, стварно не знам како се то више зове. Значи, дошла је јединица која је, када је почела мирна интеграција, из једне од афричких земаља су били, али више не знам из које.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам се у међувремену мењала плата?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Ја мислим да ми се није ништа мењала, то је увек било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ишли на неки терен?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Јесте, ишао сам на терен у Велику Кладушу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сем Велике Кладуше још ишли на неки терен?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте носили на вашем радном послу приликом обављања рада? Јел сте имали комбинезон или сте имали униформу?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Имао сам комбинезон, сви смо имали комбинезоне који смо радили и нормално алат свој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то био цивилни комбинезон или сте имали војни?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Не, војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неке ознаке на тој униформи? Јел писало нешто?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: На мојој униформи није ништа писало. Радио сам тамо у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У обезбеђењу Нафтне индустрије Крајине?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: То је било, звало се обезбеђење нафтних поља а ја сам био стриктно баш за касарну задужен као електричар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неко оружје?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Да, аутоматску пушку сам дужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем тога, да ли сте још нешто имали?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте отишли на тај терен у Велику Кладушу јел сте тада добили неко ново оружје или неку нову униформу?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Не, ја нисам. Ја сам добио то и носио сам, ја сам пренео тамо возио сам камион зато што сам по ВСУ био возач и носио сам своје нормално алат за одржавање уређаја, радио везе и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми када та јединица добија назив "Шкорпиони"?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па ја искрено да вам кажем не знам. Ја знам да се јединица звала «Одред Боца», а то је касније речено, имали су ознаке као и све те тада јединице које су имале. Сви су имали ознаку неке како бих рекао животиње. Значи, у хрватској војсци су били они тигрови, куме, куне, код нас су били шкорпиони, вукови, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате одакле тај назив "Шкорпиона"?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко га је дао?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: И то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командант ту у обезбеђењу нафтних поља?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Слободан Медић Боца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био заменик ако га је имао?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па у бити ја знам само једанпут, први пут кад се ишло на терен тад га је мењао Вук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Вук?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуков Александар?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Вуков, да тад га је мењао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он га је мењао ту у Ђелетовцима?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Не, он је био ту једноставно задужен момак да брине о томе да јединице редовито, пошто је то јако близу била линија разграничења јако је била мала, значи, била је линија разграничења можда једно 40-50 метара. Значи, да се редовито мења, да људи одлазе на тај положај што се држао и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама директно давао наређења, шта да радите, где да идете и то?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па био је, имали смо ту ја не знам његово име знам да је био из Бановаца, Буца се звао. Био је старији човек који је био задужен за ту нашу радну групу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он вам је директно давао наређења?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Да, он каже квар је, имали смо кухињу своју и ја сам највише бринуо у бити о кухињи зато што ипак то је било оно најкритичније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте добијали од команданта нека директна наређења Ви?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: У бити не, можда кад би се срели можда негде на дворишту па кад би ми рекао да треба да трава се покоси, да ово, да оно. Нисам, како да вам кажем, где год је било проблема неко би ме позвао па би ишао тамо, значи људи који су били задужени за војску тамо ти момци који су били водили те чете и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, рекли сте да је Вуков Александар био заменик команданта?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Ја не знам да ли је он био заменик, да ли је постојала та функција заменика. Он га је мењао на том првом терену када је било, то је била негде хиљадуведесет и нека, ја не знам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а после тога јел он остао у тој функцији да га мења? Да ли знате?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су се вратили у Ђелетовце да ли је он и даље био његов заменик?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па знате како ја сам мање с њима контактирао. Више сам контактирао с овим људима где сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте чули из приче?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Не. Како да вам објасним конкретног неког сад ту заменика не знам да ли је могло бити пошто сам ја, кажем, добијао, сви су ме звали где год би био неки проблем зовне ме командир чете, ајде дођи овамо имамо тих проблема, немамо струје ја одем тамо направим то што треба вратим се и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су кренули на Трново да ли Ви знате да ли је постојао заменик команданта?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Не знам. Ја искрено да вам кажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вуков Александар још нешто радио сем тога у том периоду што је био заменик?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Он је био командир извиђача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На свим теренима или на неком одређеном?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Ја колико знам да је он био на два терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када је био, значи, командант извиђача да ли је тада био заменик команданта?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Не знам, то не знам. Он је био командант извиђача ја га знам највише по томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што нисте тако рекли у истрази, зато Вас ја оволико питам?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Ја вам кажем, значи, он је на првом тад сам исто био људима рекао, значи, ја знам да је он први пут кад је био први терен, нисам био тамо, он је остао у касарни и он је мењао Боцу. Е сад да ли је та његова функција касније пролонгирана то ја не бих вам знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите овде када Вас је истражни судија испитивао, управо Вас је ово питао што сада ја Вас питам шта је све радио Вуков Александар? Ви сте рекли да мислите да је био и једно и друго, значи и једно и друго да мислите, па Вас истражни судија пита и заменик Медићу и командант извиђача, а Ви одговарате и једно и друго да?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Јесте први пут да. Кажем кад сам био на први терен кад је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте определили први, други терен, само сте тако одговорили.

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Ја сам на другом терену био заједно с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте опредељивали када?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Ја сам и на другом терену био у Кладуши и он је тамо исто био командир извиђача. Е сад да ли је постојала у тој хијерархији писмено да је он баш заменик команданта ја стварно не знам вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али по том третману неком, како се третирао, односно како су га људи третирали?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Првенствено може се тако рећи, значи, био је момак способан, бивши полицајац. Не знам шта бих рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се може тако рећи? Наставите реченицу нисам разумела шта се може рећи – да је радио једно или друго или обоје?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Ако је било писмено онда је вероватно и једно и друго, јер кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам Вас питала, пошто Ви не знате да је било написмено како су га људи третирали, како сте га Ви третирали, остали? Јел су га звали можда замениче или тако?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Не, Вук, једноставно тако. Он је момак био тамо у касарни редовито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ја Вас враћам зато што сте ово рекли, па сада само како ћемо то, морате ми објаснити?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Ја не знам да ли је њега неко именовано да он буде заменик, ако схватате шта Вам хоћу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, па ја мислим да је био и једно и друго?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако мислите?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Тако мислим, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда Вас опет пита истражни судија на основу чега то закључујете? Да ли можете нешто у вези тога да кажете?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па једино по том ако је био командир извиђача у бити. Мислим свако је могао бити заменик кад нема овога, јер кад је на пример кад смо били у Кладуши онда је и Вук и Боцо су били заједно на терену. Значи, опет је морао бити неки заменик ко је одређивао посао чувања нафтних поља у Ђелетовцима због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је доносио, да ли знате ко је доносио наредбе, ко је одлучивао шта ће да се ради, где ће да се иде, ко је наређивао?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па вјероватно Боца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте вероватно, да ли знате Ви?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Ја не знам. Ја говорим из свог угла, о својим сазнањима која имам. Значи, мени за мој посао био је надлежан човек коме не знам име и презиме знам да смо га звали Буца, старији човјек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте наикада чули да је Вуков Александар нешто наредио у некој ситуацији?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Ја сам слабо с тим момцима контактирао. Кажем, то су биле две дијаметрално супротне. Ја сам одрађивао овај свој посао као електричар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате овде присутне оптужене? Да ли знате све њих по именима Слободана Медића, Перу Петрашевића, Александра Медића?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Вука најбоље познајем, али знам их све по имену и презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте контактирали некад с њима било док су у Ђелетовцима било то једном кад сте ишли на терен?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Причали смо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тако површно познајете? Да ли сте из истог места, то Вас питам? Јел их знате дуже?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Не, не знам никог од њих дуже. Тамо сам их све упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта су радили Пера Петрашевић, рецимо, Александар Медић, Бранислав Медић, шта су они радили?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Бранислав Медић је био аутомеханичар у тој касарни. Пера Петрашевић је био у Боциној пратњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђење?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Обезбеђење може се рећи, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар Медић?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Е сад Александар Медић не знам ко је у питању. Ја знам Ацу једнога, али не знам да ли је то Александар Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта знате за тог Ацу?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Њега од најмање познајем од свих. Он је живео у Шиду и био је тако повремено долазио тамо у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио да ли знате?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: То искрено да Вам кажем не зна. Дошао би повремено тамо у касарну, вратио се натраг и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви чули за ово што се догодило на Трнову, за тај догађај?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Јесте, прошле године кад сам први пут то видео на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: пре тога нисте чули?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате да се нека касета тамо, да је постојала нека касета?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па све што имам информације имам од телевизије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да је неко гледао ту касету у Ђелетовцима кад сте се вратили с терена?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Не, ја Вам кажем ја знам први пут сам сад и био сам искрено да вам кажем у први трен кад сам видео тај снимак навече био сам код куће, дошао сам с посла и гледао сам телевизију. Мислим да је био РТЛ је био и приказано је као јединица данас је на суђењу Слободану Милошевићу приказана касета на којој се види јединица "Шкорпиони" како убија затворенике неке. Ја сам у први трен помислио да је то већ каквих тих информација има, да је то опет нешто онако нека намештаљка и други дан сам отишао нан посао и на послу док сам био, жена ме је назвала и рекла да су дошли људи да су ме тражили у вези тога снимка. Ја сам се вратио кући. Чуо сам се с тим људима телефоном, то су људи из СУП-а били. Отишао сам натраг поново сео у ауто, вратио се натраг у Нови Сад у СУП, дошао у СУП и тамо су ме питали исто то што вама кажем, мада сам касније дошао у Београд. Не знам где је то и тамо сам дао тај исказ који ето има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте пре тога чули од некога да се причало о некој касети?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Не, ја сам јако мало с тим људима и контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово кад се формирала као војна јединица, ово ваше обезбеђење кад су људи оформљени као војна јединица, да ли знате коме су припадали, коме сте Ви припадали?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Војна пошта број не знам. Војна пошта Вуковар је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме у Вуковару? Јел знате коме сте припадали? По Вашем сазнању коме сте припадали – војсци, полицији, коме?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој војсци?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у вези било каквих контаката између неког из војске и рецимо нашег команданта, неких састанака? Да ли је неко ту долазио? Да ли сте виђали некога?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Ја у Ђелетовцима нисам никад никог видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ово били на терену у Кладуши?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: У Кладуши јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Видео сам тада, он је био у тадашње време, не знам како се зове, али он је био неки од команданата у тој војсци Републике Српске Крајине, он је био из Книна, али не знам му име ни презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте њега видели?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па дошао је ту где смо били стационирани у том месту. Једно место мислим да се зове Изачић код Велике Кладуше, дошао је, ми смо ту играли са мештанима фудбал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога је доша, с ким је био, јел с неким разговарао?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па он је дошао доле, ја мислим да се нашао не могу да кажем мени је сад то већ и конфузно јако пуно времена је од тад прошло, било је ту доста људи, седело се вани за столом, они су ја мислим дошли у неком ПУХ-у или тако нешто, покупили се и онда отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким су разговарали?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па било је јако пуно. Нисам видео да су с неким конкретно разговарали они. Било је јако пуно нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био командант присутан?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: То вам не знам рећи, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неког видели сем те особе?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Ја тад нисам никог видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тад, него уопште док сте били у Кладуши?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па не, кажем ја сам био, тамо смо доведени, задржали смо се ако се не варам 8 или 9 дана па смо се сви разболели, добили смо дизентерију и сви смо враћени натраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И остајете до краја јединице у њој, јел тако?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Да док није се јединица предала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после сте све време, после Кладуше исто радили тај посао електричара?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Исто свој посао као електричар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се често сретали са командантом, јел сте га виђали свакодневно или недељно или колико?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па можда не знам сваки други трећи дан ујутро кад дођем на посао пошто ја нисам био стациониран у Ђелетовцима. Ја сам живео у Берку, долазио би сваки дан са својим оцем на посао у 7 сати, радио сам до 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како уопште се запослисте ту?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па тражио се електричар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко огласа или Вам је неко рекао?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Отац је већ прије тога био радио и онда само питао је Боцу да ли би ја могао почети радити и ја сам почео радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте дошли коме сте се обратили?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Прво Боци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је он рекао?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па ништа, буди ту са људима и готово. Каже, ту ти је тај Буца, то ми је и отац рекао главни за радни вод и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте ишли на тај терен ради успостављања неке радио везе и нешто тако?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па ја сам ишао за поправак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то било, каква је то веза?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па мотороле, значи квариле су се често због лоше, због међусобног контакта. То су они мали преносни уређаји као што има за везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За везу, за успостављање везе?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је све имао те мотороле, колико их је било?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па не знам. Било их је доста, имали су претежно командири чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се могла успостављати веза с тим?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Причали су између себе, да. То није неки велики домет. Ја мислим да је домет једно 2 до 3 км и не више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања. Да ли сте имали господине Галијаш какву легитимацију о припадности тој јединици?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Не. Имао сам редовиту војну књижицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Војну књижицу?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Да, војну књижицу на којој ми је био ударен кад смо завршили то кад се јединица расформирала у којем је ударена та војна пошта 3.000, 5.000 више не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Имате ли ту војну књижицу?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Да Вам искрено кажем не знам. Можда имам, али знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел се водите овде у војном одсеку, живите у Челареву, да ли се водите у војном одсеку у Бачкој Паланци или?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Па вјероватно се водим ако сам се пријавио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па питам Вас да ли сте се пријавили, где се водите?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Нисам ишао никад тамо зато што сам добио држављанство прије 3 године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све? Немате више? Тужиоче? Пуномоћник, браниоци, нема нико питања? Добро. Да ли имате Ви нешто још да кажете што Вас нисмо питали, што сматрате да је битно, да нам објасните евентуално па ћемо још питати окривљене да ли они имају?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Не знам, осим да ми је ово изузетно све тешко пало. Имам троје дјеце код куће и имам малог који је ретардиран и онда кад ми се провлаче тако неке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми молим вас да ли има неко од окривљених да постави неко питање, неки коментар, нешто било шта да каже у вези исказа сведока? Нема. Добро. Хвала Вам. Ми смо завршили са Вама. Трошкове доласка

до суда и наравно назад до Ваше куће имате право да Вам надокнадимо. Реците ми колики су Вам трошкови и да ли трфажите?

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Карта кошта 500 динара од Челарева до Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове за превоз од Челарева до Београда и назад у укупном износу од 1.000 динара.

Добро. У собу 210 ћете отићи и биће Вам исплаћен тај износ. Хвала Вам што сте дошли, што сте сведочили. Можете да идете.

СВЕДОК ГАЛИЈАШ ИГОР: Ја бих само још једно питање. Пошто радим код приватника и јако ми је тешко и долазити и све. Јутрос је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да Вас нећемо више позвати, сем неке ванредне ситуације, али мислим да неће бити потребе да Вас поново позивамо. Хвала Вам. До виђења.

За данас смо били планирали два сведока. Са њима смо завршили. Као што знате за сутра су предвиђени. Ми смо вам доставили обавештење, можда сте заборавили – Манојловић Срђан, Милеуснић Ђуро и Богатић Бранислав.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес одложи.

Следећи ће бити настављен сутра 14.03.2006. године у 9,30 часова у судници бр. 2.

То би било све за данас. Хвала свима. Видимо се сутра. До виђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА